

SANVAITINIS LAIKRASČIŠ.

Nr. 45

BROOKLYN, N. Y., 5 d. Lapkričio (November) 1903 m.

METAS III.

Entered at the Post Office at Brooklyn, N. Y., March 6, 1901, as second class of mail matter, under the Act of March 3, 1879.

Prie „Socializmo Persimainymo“.

Parasžė Antanas K. . . . .

(Pabaiga.)

Tad tokie Raseinių Magdės ir kiti Lietuvos mylėtojai nebūt vejami iš Lietuvos į kitus kraštus tiktai tam, kad jo Mylista galėtų išsismiegoti romiau.

III.

Galutini išvedimai.

Man rodosi, kad tai Vandervelde neseniai pasakė, juog paskutiniame laike vokiszki social-demokratai patyrė apie naudą trade-union'ų (žinomų pas Amerikos lietuvius po vardu „junijų“), o Anglijos ir Amerikos „junijos“ nauda kizimosi į politiką. Nors tai dar nevisiškos tiesos, vienok galima priduoti trečią tokios pat vertės, — butent, kad socialistai visų krasčtų su prasiplatinusia pramoninkyste priėjo prie persitikrinimo, kad reikia mesti šalin teorijas ir kad reikia įjieszkoti darbininkų gerovės išzvien su kitomis žmonijos kliasomis.

Mažas pavyzdėlis.

Po didelei pergalei social demokratų paskutiniuose rinkimuose į Vokietijos Reichstag'ą (netoli 3 milijoni balsų, 81 pasiuntinys!) rodėsi, kad pergalėtojai pasikels į puikybę, kad su didesniu smarkumu reikalau draugiszku reformų, žodžiu, kad tarp vokiszku social-demokratų užsilaikys didesnė vienybė. Delto tai nusistebėjau labai, išsiskaitęs aną dieną, kad dėl tos tai dideles pergalės vokiszki socialistai pakėlė, arba, geriaus sakant, atnaujino tarpu savęs didelius barnius. Pats net Bebel tapo išszvilptas ant socialistų susirinkimo Berlyne. Vokietijoje dabar verda karsz-

ta kova tarp senos — bebelinės — partijos ir naujos — bernsteininės. Rodosi, kad ši pastaroji paims virszų. Bernstein'o politika yra ta, kad reikia naudotis iš kiekvienos progos įjijimui partijos siekių, kad ir su pagelba kompromisų su kitomis partijomis. Bebel stovi ant prieszingo poliaus — reikalauja jis, kad su buržuazija, dvasiszkiya ir monarchija nereikia turėti nieko bendro, kad reikia priešz jās kovoti visokiais galimais budais, nenusileisti nuo senų programų nė per nago juodymą. Laikosi jis nuomonės: arba viskas, arba nieko. Išz antros pusės, Bernstein laikosi principo: vi-ką, bet po truputį, pamazi. Nėra tad stebėtis, kad bernsteininė partija atranda daugiau pritarėjų, nekaip įersenusi bebelinė.

Akyva yra žinoti, kad apie draugiszkas permainas skelbė visados ne prasti darbininkai, bet turtingi žmonės, kartais milionieriai: Proudhon, Daint Simon, Owen. O ir dabar vadovai socialistų partijos neyra darbininkai. Bebel, Stern, Kautsky, Singer, Von Vollmar, Szliupas ir k. neyra matę rankų darbo. Amerikose tokie reformatoriai, kaip pav. Coxey, A. F. Norton arba Tom L. Johnson yra milionieriais arba bent gerai pasilaikancziais lobininkais. Prezidentas brolystes maszinistų, velionis Arthus, paliko turtų apie pusę miliono dolerių. Su juo gali susilyginti, arba jį net pervirszinti negut vienas Bebel, kurs anot pranesimų jo prietelių ir neprietelių turi palocius ir dideles sumas gatavais pinigais.

Taigi augsztesnės ir apszviestesnės kliasos pakėlė darbininkų klausimą ir

lygsziol dar jį kelia. Ir akyvaizdoje tokio dalyko, ar-gi apsimoka kelti kovą luomų, sėti neapykantą vienų priesz kitas? Ar ne geriau būtų įjieszkoti budo išzriszimo draugiszko klausin o bendromis spēkomis visos draugijos, ne terorizmu, boikotais, grāšininiais vienos tiktai kliasos?

Prezidentas Roosevelt turbūt tą patį turėjo mintyje, kad vakar dar snekėjo į darbininkus mieste Syracuse sziuos žodžius:

„Yra reikalingu daiktu tęsimui mūsų sveiko tautiszko gyvenimo, kad pripažintume tą bendrumą reikalų tarp visų mūsų žmonių. Gerovė kiekvieno išz mūsų remiasi pamatiniai ant gerovės mūsų visų, ir delto publiszkame gyvenime toks žmogus tegali būti perstatytoju mūsų visų, kurs įjieszko budą padaryti gerą kiekvienam išz mūsų, darant gerą visiems; kitais žodžiais, kurio pasistengimu yra nereprezentuoti kokią vieną kliasą ir butintis apie tos tiktai kliasos saunoringus reikalus, bet reprezentuoti visus isztikimus ir padorius žmones išz visų luomų ir skyrių ir dirbti dėl jų reikalų, darbuojantės dėl mūsų bendros tėvynės.“

Szauksmas tikro tėvynės ir žmonijos mylėtojo neyra szauksmu neapykantos ir barnių tarp vaikų vienos ir tos paczios motinos, bet szauksmu vienybės ir sutzikmės tarp visų. Jeigu permainysime seną angliszką priežodį: „viskas gerai, kas baigiasi gerai“ (all's well that ends well) ant priežodžio: „Viskas gerai, kur visiems gerai“ — nereikalauju sakyti, kad atsieikimas to tiklo bus pabai-ga visokių kliasinių kovų, visokių neapykantų, ir kad tuomet įvyks visi slap-tųs troszkimai gerai mananczių žmonių.

Rugsejo 8, 1903 m.

TAMAS B. MACAULAY.

BERTRANDAS BARÈRE.

Vertė Sel.

Užteks mums dviejų pavyzdžių sąmoninės Barere'o melagystės; privesime jo apsakymą apie mirtį Marijos Antoninos ir apie mirtį žirondistų. Apie mirtį Marijos Antoninos jis kalba šiteip: „Robespierre įnešė paeiliui, kad išsiųstume į ištėrimą sąnarius Capetų giminės ir kad pradėtume tardymus prieš Mariją Antoniną prieš Revoliucijos Tribunolą. Butų geriau padaręs, kad būtų davęs patariam, kaip reikėjo pataisyti mūsų nepasisekimus Belgijoje ir kaip sulaikyti Revoliucijos neprietelius Vakaruose“, Tomas II, p. 312. Štai, visiems žinoma, juog Marija Antonina tapo pastatyta prieš Revoliucijos Tribunolą ne dėl siundymų Robespierre'o bet stačiai prieš jo norą. Privesime išrodymui tos tiesos tiktai vieną liudyjimą, bet neuzgintiną. Bonaparte, kurs neturėjo ir negalėjo turėti jokios priezasties užslepti tiesą, kurs turėjo geriausią progą pažinti teisybę ir kuriam, vedusiam Austrijos archikunigaikštytę, galėjo labai rupėti likimai artimos giminietės jo pačios, Bonaparte visados tvirtino, juog Robespierre priešinosi tardymui karalienės. Kas-gi? Kas ištiesy įnešė ištėrimą Capetų giminės ir tardymą prieš Mariją Antoniną? Tikras žinias galime rasti „Monitore“. Pasirodo iš pranešimų tuolėkinių ir oficijališkų, kad 1 d. Rugšėjo 1793 m. vienas kalbėtojas, išsiųstas Komiteto „Publiško Saugumo, turėjo ilgą ir apdirbtą kalbą prieš Konvenciją. Klausė toje kalboje gąšliai ir karštai, kaip tai galėjo buti, juog respublikos neprieteliai galėjo dar šnekėti apie pergale. „Ar tai ne delto teip yra, klause, kad per ilgai buvome užmiršę apie prasikaltimus Austrijietės? Ar ne delto, kad tokį nesuprastinį pasigalėjimą rodome giminei mūsų senų tironų? Laikas jau, kad pasibaigtų tas neišmintingas apsilėidimas — laikas išrauti iš respublikos paskutines šaknis karališkumo. Vaikai išdavėjo Liudviko tegul pasilieka užguldytiniais respublikos rankose. Kaštai jų užlaikymo tegul susisaurina iki tam, kiek butinai reikia išmaitinimui dviejų ypatų. Publiškas įvėzas negali buti daugiau mėtomas žmonėms, kurie kadaisiai buvo laikomi už privilegijuotus. Bet jų užpakalyje slapstosi moteriškė, priezastis visų Prancuzijos nelaimių, moteriškė, kurios dalyvavimas visuose pasikėsiniuose prieš Revoliuciją seniai jau visiems yra žinomas. Tautiška teisybė turi tiesas prie tos moteriškės ir tų tiesų jieško. Stato ją prieš tribunolą, paskyrta tardymui susikalbėjėliu. Tiktai tuo vienatiniu budu, tiktai jeigu drąsiai nugalabysyte Austrijietę, tiktai tuomet supras Pranciškus, Jurgis, Karolius ir Vilhelmas, kurios nedorybes padarė jų kariumenės ir jų ministeriai“. Kalbėtojas užbaigė įnešimu: kad Marija Antonina būtų pastatyta prieš sudą ir tam tikslui perkelta į kalėjimą Conciergerie — ir kad visi sąnariai giminės Capetų, išėmus du vaiku Liudviko ir tuos, kurie jau priklausė publiškai teisybei, būtų išvaryti už Prancuzijos rubežių. Inešimas perėjo be diskusijos:

Kas-gi tad buvo tuo kalbėtoju, kas padarė tą kalbą, kas pastatė įnešimą? Ne kas kitas, tiktai pats Barere. Aišku tad, kad savo locną niekingą nedorybę ir barbariškumą užmeta kitam, kurs nežiurint ant visų jo prasikaltimų, tame dalyke buvo nekaltas. Pasilieka mums tiktai išrišti klausymą, ar Barere užmiršo, ar gal pamelavo tyčia ir su sąmone.

Esame persitikinę, kad pamelavo tyčia ir su sąmone. Jo išleistojai liudija, kad atmintį turėjo labai gerą; po teisybei, ta atmintis būtų buvusi labai silpna, jei tokio fakto, kaip žitas, nebutų užlaikusi. Tiesa skaitlius užmušėjėščų, prie kurių

prisidejo, buvo teip miltziniskas, kad galėjo jam susimaišyti — kad galėjo užmiršti, kokią dalį kasdieninės hekatombos jis pats nusiuntė miršio, kokią jo sebrai. Bet dėl dviejų priezastų negalima tikėti, juog užmiršo savo dalyvumą mirtyje Marjnos Antoninos. Buvo ji viena iš pirmųjų jo aukų ir buvo viena iš svarbiausių. Labiausiai užkietėjęs galvautudys atsimesna, kad pralėjo kraują pirma sykį, o našlė Liudviko nebuvo paprasta auka. Kad būtų eję apie kokią pavargusią siuvėją, papiauta už tai, juog paslėpė kur pagubryje broli, prasiatarusį zodelį prieš Jakubinų kliubą — kad būtų eję apie seną zokonikę, nugalabyta už tai, kad šnabzdėjo ratančių arba kitas maldas, kurias tuomet vadinta fanatiškėmis — kad būtų eję tiktai apie tai, Barere butu galėjęs užmiršti. Reikalauti nuo jo, kad atmintų, kiek žmonių nuzudė, būtų teip-pat neišmintinga, kaip reikalauti, kad atmintų, kiek kartų atsigėrė tabokos. Bet, nors Barere zudė žmones šimtais — vienok nuzudė tiktai vieną karalienę, o tai, kas jis, teip-sau provincijos advokatėlis, kurs dar neseniai būtų laikęs sau už didžiausią garbę vieną žvilgterėjimą ainės tiek ciecorių, kad dabar galėjo vadinti ją austrijietę, kilnoti iš kalėjimo į kalėjimą ir išduoti į budelio rankas, tai buvo be abėjo dideliu atsitikimu jo gyvėnimo. Ar turėjo priezastį iš to girtis ar to gėdėtis, yra tai klausimas, kuriame nesutinkame su „Atsiminimų“ išleistoja — bet, mums rodosi, ant to jie turi sutikti, juog negalėjo to atsitikimo užmiršti.

Ir delto tai su visišku tikrumu kaltiname Barere'ą kad parašė tyčia melagystę — ir tvirtiname drąsiai, juog niekados, nė viename iš istoriškų tardymų, kokius tiktai darėme, neuztikome begėdiškesnės melagystės, išėmus negut tą melagystę, apie kurią tuojaus rašysime.

Barere kalba su pagirtinu pasibiaurėjimu apie tyrinėjimą prieš žirondistus. Vadina jį baisią neteisybę, padaryta Respublikos tiesdaviams; aimanoja, kad vyras teip garbys, tuotos pasiuntiniai, kuriems pridėrėjo sugražinti sėdynes Konvencijoje, tapo nugalabyti, kaip išdavėjai. Ta diena, sako jis, buvo diena glos Prancuzijai; išravėjo tautos Reprerentaciją ir sulaužė šventą principą pasiuntinių saugumo. Protestuoja, kad neyra kaltas tos niekadarystės. „Turėjau kantrybę“, rašo, „peržiūrėti visus numerius Monitor'o ir išsirašyti visus apkaltinimus, visus užmetėjimus prieš deputatus, visus dekretus pasiuntinių suėmimo ir padavimo jų į sudą. Mano pravarės niekas te neatras. Aš niekados neskundžiau nė vieno iš savo kolegų, niekados nedariau įnešimo, kad nors vienas būtų nubaustas, nors vienas pastatytas prieš sudą“. (Vol. II, 407).

Štai mėš tvirtiname, kad tai melagystė. Tvirtiname, kad Barere buvo vadu Konvencijos pasielgimuose prieš žirondistus; tvirtiname, kad 28 Liepos 1793 m. padavė įnešimą, kad būtų pradėtas tardymas prieš devynis iš jų, o šešiolika kitų būtų paskirti miršio be jokio tardymo. Tvirtiname, kad apkaltinti tapo pastatyti prieš sudą ir kad atsirado baimė, idant jų iškalba nepadarytų įspudžio ant Revoliucijos Tribunolo, Barere 8 d. brumair'o padarė įnešimą, kad Tribunolas gali išduoti ištarme, neišklausęs apgynimo. Palidijimui teisingumo to visko, ką tvirtiname, šaukiames to paties Monitor'o, ant kurio Barere turėjo drąsybę atsišaukti.*)

Ką mislijo j. Hipolitas Carnot, kad išlezdamas tą knygą ir žinodamas — nežinoti negalėjo, — juog talpina savyje tokius melus, rašė apie ją, kaipo apie svarbų šaltinį istoriškų žinių, to suprasti negalime. Kas nesigėdi meluoti apie dalykus, atsitikusius akyse tukstančių liudininkų, aprašytų visur žinomose ir kiekvienam prieinamose knygose, jeigu kas apie tokius daiktus nesigėdi meluoti, kaip-gi galima jam tikėti, jei

*) Monitor 31 Liepos 1793m., Noniāi pirmos Dikados Brumair'o II metų.

šneka apie daiktus, kurie darėsi pakampiais? Ne vienas istorikas, jei nenorės pats savęs išsistatyti ant juokų, nesigriebs autoriteto vieno tik Barere'o, kaip užtektinai išaiškinimui kokio nors fakto; o vienatiniu daiktu, ant kurio šita knyga, kiek galėjome užtęmyti, meta šviesą, yro begalinė nickystė autorias.

Tiek apie tikrybę ir istorišką teisingumą Atsiminimų. Iš atzvilgio literatiškos vertybės jie yra žemiau kritikos. Yra teip tušti, teip rėksningi ir nenaturališki, kaip Barere'o iškalba Konvencijoje nebuvo, visiškai parvos. Tiesiog drumstynai ir pamagos iš butelio, kurs išpradžiū buvo pilnas gėralo labai nužvelgtinos skonies ir kvapo.

Pabandyšime dabar duoti skaitytijos aprašymą gyvenimo to žmogaus. Jo atsiminimus, žinome, įsimė pagelbon kuorečiausiai ir visados su nepasitikejimu, negut kitur kur rasišime patvirtinimą to, ką atsiminimai paduoda.

Bertrandas Barere gime Tarbes'e, Gaskonijoje, 1755 m. Jo tėvas buvo savininku mažo dvarelio Vieuzac graziame klonyje Argeles. Bertrandas mėgo vadintis ir buti vadinamu Barere'u de Vieuzac, nes mislėjo, kad su pagelba tos fendališkos priegasos galės buti laikomas už augščiau stovintį žmogų. Mokinosi tiesų Tuluzoje, tėviskėje vieno iš garsiausių prancūziškų parlamentų, praktikavo kaipo advokatas didei pasekmingai, ir rašė raštus, kuriuos siuntinėjo visoms literatiškoms draugijoms pietinis Prancūzijos. Tarp provincionališkų miestų buvo atsitymėjusi, kaip rodosi, Tuluzą dideliu skaitliu netikusių eiliraščių ir kritikų. Gyresi ypač viena garbinga įsteiga, kuri vadinosi Akademija des Jeux Floraux. Ta korporacija turėdavo kasmet didelius susirinkimus, — daiktas begalo akvas visam miestui, — ant kurių buvo dalinami auksinės ir sidabrinės kvietkos už idilias, odas ir dalykus, kurie buvo laikomi už iškalbą. Tos dovanos turėjo tą pačią pasekmę, kaip ir visos dovanos, t. y. darė netikusiais literatais žmonės, kurie šep butų buvę gerai prokuratoriais arba naudingais aptiekoriais. Barere, kaip rodosi, neturėjo laimės ir negavo garbės įgyti nė vieno kvietkelio, bet vienas iš jo raštų susilaukė pagirtino paminėjimo. Užtai Montauban'e jam geriau pasisekė. To miesto akademija pripažino jam vieną dovaną už Panegiriką Liudviko XII, kuriame į padanges kelė palaimintus naudingumus monarchijos ir ištikimumą prancūziškos tautos; antrą už Panegiriką vargšo Lefrane de Pompignan'o,* kuriame, kaip galima suprasti, baisiai užsipuldinėjo ant filozofijos aštuoniolikto šimtmečio. Paskui Barere rado kažinkur seną akmenį, ant kurio buvo iškalti trys lotyniški žodžiai, ir parašė apie jį traktatą, už kurį gavo kresę Tuluzos mokykloje draugijoje, vadinamoje Akademija Mokslo, Parašų ir Gratziosios Literaturos. Prieš tokius nuopelnus net vardai des Jeux Floraux turėjo galutinai atsidaryti. Trisdešimt trečiuose metuose užėmė Barere vietą toje šviesiausioje draugijoje ir išėjo su įkurtuvių kalba, kuri begalo patiko. Atsiminimuose perspėjo, kad mini apie tuos triumfus jauno geniaus. Męs iš savo pusės negalime išmėtinėti jam, kad plačiai rašo apie mažiausiai blėdingą epoką savo gyvenimo. Sprendiasi prie deklamacijų delto, kad gautų dovanas nuo provincionališkų akademijų, — tai, žinoma, nelabai pritrūnkantis žmogui, kurs jau turėjo usus ir barzdą, bet butų buvusi didelė laimė, jeigu Barere butų tuo visados užsiiminėjęs.

1785 m. vedė jis jauną mergaitę gan turtingų tėvų. Ar ji turėjo šiokius tokius privalumus, reikalingus laimingam sugyvenimui apie tai neturime tikrų tikrų žinių. Mazoje knyguteje, parašytoje 1797m., ir išleistojo po antgalviu „Liudni Lapai“, sako Barere, kad vedė be persitikrinimo, priverstas aplinkybių, kad atsistojo prieš altorių su širdim, pilna liudniausių nujaunimų — kad nubalo, išardamas iškilmingus pri-

siegos žodžius, kad prieš jo norą ašaros pradėjo riedėti jam per veidą, kad motina teip-pat turėjo negerus nujaunimus ir kad, antgalo, nujaunimai įvyko. „Mano moteryste“, sako, buvo viena iš laimingiausių.“ Ta romantiška istorija, apsaikyta teip ištirto melagio, mums išrodo — nelabai įtikėtina. Taigi nelabai nusistebėjome, kad jo pati buvo meiliausia moteriške, ir kad po šešerių metų gyvenimo visados ją rasdavo patraukiančia. Skundziasi, tiesa, kad buvo per daug prisirišusi prie karalių, prie senų burtų, bet užtikrina, juog dėl jos dorybių dovandavo jai jos prietarus. Štai, meldžiame neužmiršti, kad Barere, kad vedė, buvo pats rojalistu ir kataliku. Vieną dovaną gavo užtai, kad laizėsi prie sosto, antrą už tai, kad ginė bažnyčią. Delto tai politiški ir religiški barniai negalejo sudrumsti jo naminio gyvenimo teip tuojuo po šliubo, bet keturiais metais vėliau.

Mūsų nuomone arba, geriau sakant, dasiprotėjimas, yra, kad jo pati buvo ištiesų, kaip pats sako, gera ir meili moteriškė, ir kad per keletą metų darė, ką galėjo, kad jį padarytų laimingu. O kad aplinkybės ištobulino jo paslėptą nuoznumą, tad, rodosi, negalejo jau išlaikyti, nenorėjo jo matyti ir siuntinėjo jo laiškus atgal neatplėštus. Tada tai, kaip rodosi, prasimanė jis pasaką apie savo liudnus prajautimus prie šliubo.

1788 metuose Barere pirmą sykį atsilaukė Paryžiuje, buvo ant peržiūrėjimo kariumenės, girdejo Laharp'ą Lycejuje ir Condorcet'ą Mokslų Akademijoje, matė pasiuntinius Tippo Saib'o, prisizürinėdavo pietums karališkos gimines Versaljuje ir vedė dieninį, kuriame užrašinėjo visus savo prietikus ir užmanymus. Išiminiai iš to dieninio yra perspaudinti apkalbame čia veikale, ir yra be abejo labai charakteristiški. Nedoriausios autorias piktos pusės jame dar nepasirodo, bet jų gimdytoja šilpnybė, lenda į aikštę iš kiekvienos eilutės. Jo lengvamanystė, nestamantrumas ir pataikavimas galingsiems jau tuomet buvo tuo, kuo paskesniuose metuose matome ir kuo pasiliko iki galui. Visi jo jausmai, visi persitikrinimai sukinėjasi aplinkui, kaip velukas per viesiulą. Pagaliau įspūdziai, kuriuos įgija per pajautimus, ir tie kasdien mainosi. Ištikimumas teip jį apjakinia, kad regėdamas Liudviką XVI-tą, atranda jį graziu. „Su dideliu užsidegimu įsmeigiau akis į jo veidą, kurs man pasirodė atviru ir pakiliu.“ Kad karalius pasirodo antru sykiu, jau viskas kitaip. Akys jo karališkos mylostos neturi jokio išreiškimo; besensinis juokas primena idijotus, veidas paprastas, eiganstis ir vėdėjimai šleivi, paviršis didelio, sunkaus, negerai išauginti vaikoso. Tas pat svarbiausiose daiktuose; už parlamentus panedelyje, yra Barere prieš parlamentus utarninke; išryto už feudalizmą, keliasi prieš feudalizmą popiet. Kartą kelia į padanges Anglijos konstituciją, kitą sykį persiima pasistebėjimu atsiminės, kad per kovas, gimusias iš tos konstitucijos barbariški šalininkai užmušė savo karalių, ir atiduoda pirmybę tokiai konstitucijai, kokia buvo Bearn'e. Bearn sako, sako jis, turi grazią, puikių-puikiausių konstituciją. Tenai bajorija ir dvasiškijs susirenka viename bute, pasuntiniai žemesnių luomų kitame. Jei butai nesutinka, karalius apsprendžia klausimą. I porą svaičių vėliau siunta iš naujo ant tos gražios ir puikių-puikiausios konstitucijos. Prileisti prie istatymdarystės perstatytojus bajorijos ir dvasiškijs yra taspat, sako jis, ką prileisti prie jos žmonijos priešus.

Tokiame stovyje proto, be jokio tvirto persitikrinimo, be jokio vienodo siekio, belaisvis paskutinio žodžio, regalistas, aristokratas, demokratas, žiurint į kavinę arba į saloną, iš kurio ką tik buvo išėjęs, Barere įžengė į publišką gyvenimą. Sušaukta susirinkimą Generališku luomu. Barere nuyko į savo provinciją ir aprinktas vienu iš reprezentantų trečios luomos, sugrįžo į Paryžių Gegužyje 1789 m.

* Poetas, sąnarys Akademijos, perseklotas Voltaire'o už katalikiškus persitikrinimus, g. 1709m., mirė 1784.

Žinios iš pasviečio.

Caras nevažiuoja į Rymą. Seniau laikraščiai garsino, juog Rusijos caras, atlikęs vizitą Austrijoje, važiuos atlankyti Italijos karalių. Taciaus dabar jau viskas tapo permaininga. Caras į Rymą nevažiuoja, o priežastis to yra šitokia:

Rusijos ambasadorius, būnantis Italijoje, pranesė carui, buk į Rymą renkasi iš visų pasaulės szalių anarchistai ir nihilistai ir nori carą nužudyti. Caras pranesė ambasadoriui, idant tas pareikalautų nuo ministerio Zanardelli, juog ant laiko atvažiuoimo caro į Rymą areštuotų nekurius ypatus; Zanardelli atsakė to negalys padaryti. Tada ambasadorius pranesė apie tai carui ir szis iszsidėjo kelionės į Rymą. Žinoma isz to pakilo didelis riksmas. Caras priežasties nevažiuoimo neiszreiszė, tad Italija buvo metus bėdą ant Austrijos, buk tenai carą atkalbinę nuo važiuoimo į Rymą. Italijonai baisiai įnirto, nes jie tą ima už pažeminimą ir net kabinasi prie ministerio Prinetti, juog tas prikalbino karalių Viktorą Emanuelį važiuoti į Peterburgą. Prinetti teisinasi kaip įmano. Galutinai apgarsino, kad caras da ant tikro neatsisakė nuo atvažiuoimo, o vien tik jį atėdėjo pakol pasibaigs tąsynės su Japonija. „Neiszpuola,“ sako, „carui važinėti su vizitomis po svetimas žemes, kada jo ciecorystė yra pavojuje.“ Italai tą priima už tuszčių dalyką ir jam netiki.

Kaip pasibaigs tąsynės Rusijos su Japonija, sunku yra spėti. Rusija isztikrųjų ginkluojasi. Jos laikraščiai netik to neslepia, bet visiems garsina, kad trys okrugai: Maskovo, Tambovo ir Penzos jau pradėjo siųsti į Port Arthur geležinkeliiu tris milijonus centnerių javų. Isz Peterburgo iszsiuntė keturioliką vagonų visokių skudurių ir bandžių, o teipgi chirurgiszkių prietaisų ir visokių vaistų.

Taciaus da Rusija negali lygtis su Japonija. Rusija gali surinkti, kaip ji pati skaito, 260 iki 300 tukstančių kareivių, kad tuo tarpu Japonija iszsykio gali pastatyti 450 tukstančių. Bet kada Rusija, pertraukdama karę, gali kas syk naujus surinkti kareivius, tai Japonijos jau viskas ant to ir baigias. Rusija gali grįžti per savo tyrus ir traukti paskui save prieszą, pakol tas nepabaigs

paisydami ar kur uždrausta medžioti ar ne ir prie to pavieniai gulinczias farmas plėszdavo. Sherifas Miller su pulku pagelbininkų tapo iszsiustas indijonų sugauti. Indijonai vienok, kurių apie 20 vyrų buvę, priesziustengė ir dabar savo viso maisto ir pajiegy, o paskui szkoti ant jo ir nbsivaryti jį net į jo locnus namus. Szitos tai apielinkės stabdo Japoniją ir jį nesigriebia į kovą. Rusija-gi vėl bijosi idant, Japonijai gerai pradėjus, nepadarytų Azijoje panmongolizmas ir kad neatsinaujintų Czingischano laikai.

Abi tad pusė turi priežastis, kurios įsą nuo kovos sulaiko ir todėl derasi be jokios pabaigos.

Priežastis anarchizmo. Rusijos ministeris viduųjų dalykų, von Plehwe, nusiuntė ilgoką rasztą pas mokslainių ministerį, kuriame tajį ant to pakaina, kad maskoliszkos augsztesnės mokslainės negerai valdomos, kad tai vyriausiai szitos mokslainės esanczios, kuriose anarchizmas, teip sakant, auginamas. v. Plehwe ant to nurodo, kad daugel miesteliuose su angsztesnėmis mokslainėmis laikraščiai iszleidžiami, kurie kokių neramių studentų redomi ir valdomi. Szitie laikraščiai platina tarp szuolokų revoliucionistiszkos mokslus ir visokiu budu kovoja priesz valdzios metodus. Jie skundziasi, kad mokslainės szuolikai esą ginami nuo valno mislijimo, koznas saviszkas judėjimas nuspaudziamas ir mokintiniai laikomi kaip avių kaimentė. Ministeris priveda kelis tokius laikraščius, kurių viena „Jaunuomenės Balsas“ vadinasi, kita „Pakiui“, treczia tiesiog „Jaunuomenė“ ir tt. Daugel mokslainės pastovjantis slapti susirizimai tarp studentų, o szitie susirizimai, sako ministeris, tai yra perincyzios politiszkos ir socialiszkos revoliucijos ir priegada visam carizmui.

Ant galo v. Plehwe privelija didžiausią atidą ant szitų mokslainių nukreipti ir be malonės visus szuolokų susirizimus nuspausti, o kad ir, girdi, anos mokslainės iszardomos but turėtų. Tai tikrai maskoliszkas receptas.

Pajieszkojimas.

„Žvaigždės“ Redakcija pajieszko S. Goko isz Cheltenham, Pa., kuris priesz keletą mėnesių money orderj ant knygy buvo prisiantęs. Lai paduoda savo antraszą, o gaus reikalaujamas knygas.

Isz Amerikos.

Naujas New Yorko mayoras.

Rinkimuose naujo miesto mayoro New Yorkui tapo iszrinktas demokratų kandidatas George McClellan. Jis gavo apie 50,000 balsų daugiau už republikonų kandidatą (ikszioliszką mayorą) Seth Low.

Dowie'ieczial kraustosi.

New York. Kokie 8000 pasekėjų „pranaso“ Dowie, kurie su juom drauge atkeliavę buvo pagelbėt griesznusius New Yorkieczius priversti, Panedelyje jau namon leidosi. Susirinko tas visas abazas ant Central dypo New Jersey, be jokios ceremonijos jau, be muzykės ir iszkilmės. Visai kitoks iszrodė jų iszkeliavimas, ne kaip atkeliavimas. Matyt, bėdziai buvo prašta „biznį“ atlikę New Yorke. Vyrai, moterės ir vaikai, su pakelėmis, bunduliais ir terbomis apsikriovę, bėgo szen ir ten, visai kaip „grinorių“ abazas ant Ellis Island.

New Yorke pasiliko jų tik dar koks szimtas, tarp tų choro giedoriai, vadovai ir užžiurėtojai.

Pleszikai praszo iszvadavimo pinigų

Knoxville, Tenn. Milionierius sunus Edward L. Wentz, kurs pirm kokio laiko prapuolęs buvo, dabar savo tėvui žinią davė, kad Cumberland kalnyuose plėszikių užslėptu laikomas. Pleszikai praszo nuo tėvo, kuris daugeropas milionierius, 100 tukst. dol. iszvadavimo pinigų. Jaunasis Wentz buvo pirm 4 nedelių ant kelionės pasidavęs, idant kelias jo tėvui priklausanczias anglių kasyklas peržiurėtų. Ant szitos kelionės jis dingo. Nerado jokio pėdsako, nors visa apielinkė rupestingai perjeszkota tapo. Tėvas prapuolusiojo siulė isz pradzios 5,000 dol. atlyginimo už suradimą jo sunaus, o vėliaus padidino szitą sumą ant 30,000 dol. Buvo misli-jama, kad jieszkomasis užmusztas, nes buvo tarp angliakasių neuzkencziamas. Tik dabar pleszikai milionieriui žinią davė, kad jo sunų gyvą ir sveiką sugražės, jei užmokės 100 tukst. dol. iszvadavimo pinigų.

Su Indijonais susimuszė.

Cheyenne, Wyo. Susirėmime tarp indijonų pulko ir sherifo su jo pagelbininkais tapo sherifas ir tris jo vyrų užmuszti. Ant indijonų pusės teip-pat tris puolę ir keli suronyti tapę. Indijonai traukė medžiodami per laukus, ne-

kalnuose užsislėpę laikosi. Governorius Chatterton keta milicos kariauną jų su gavimui išsiųsti.

St. Louis parodai.

Brolvaikis nabasztinok Popiežiaus Leono XIII, grovas Ludovico Pecci, keta rinklavą senovės daiktų nabasztinoko Popiežiaus į St. Louis ant parodos atsiųsti. Sztoje rinklavoje randasi tarp kitko skaitlius rankraszczių nabasztinoko Popiežiaus, parasztyų jo jaunystės metuose, viena senovės muszket, kokią tuokart ant medzioklės vartodavo, toliaus pirmoji skrybelė, kurią Popiezių pastojės neszojo, raudonas lytdangtis, kurį tankiai Vatikano darzuose vaikszcziodamas vartodavo, ir daugel daiktų ir aprėdaly, atsigananczių nuo Leono III prosenių.

\$3,000 iszpleszė.

Nashville, Tenn. Kasierius Cumberland Telephone Comp. tapo savo rasztinczių dviejų plėszikų užpultas, kurie isz pinigų spintos 3,000 dolerių iszpleszė pabėgo. Policijai nesisekė juodu sugauti.

Coney Island sudegė.

Garsiam New Yorkiecių pasilinksiminio pakrasztyje, Coney Island, Nedėlioje smarki ugnis siautė, kuriai ir žmogaus gyvastis į apierą teko. 16 blokų su 225 triobomis ir budomis sudegė ir padarytoji iszkada ant pansantro miliono dol. sprezdžiama. 9 metų dukrelė saliuinko Stein liepsnose pražuvo, o keli gaspadų tarnai besigelbėdami sunkiai susizeidė. Policija sualesztavo du valkunu, nekokių Frank Conley ir Peter Skilly, kuriuodu jau nuo senesnio laiko tē valkiojosi. Policija yra persitikirinusi, kad tai juodu tyczia tą ugnį sukūrė.

Trumpos ziniios.

Philadelphia, Pa. Arcvyskupas Ryan, asistencijoje dviejų vyskupų: F. R. Canavin isz Pittsburg, Pa., ir Prengergast isz Philadelphijos iszventino į vyskupus J. A. O'Gorman'a. Naujai iszvestasis vyskupas važiuos net į Pietinę Afriką apimti savo vyskupiją Sierra Leone.

Suvienytų Valstijų amerikiečiai stengiasi amerikanizuoti „iszliuosuotas“ neseniai isz po Iszpanijos szalis.

Tai jų politikai turi tarnauti ir katalikiszkoji Bažnyczia. Kas-gi nezino, kad delei tos politikos szjmet trjs katalikiszki nauji vyskupai tapo paskirti į Filipinus isz Amerikos? Tas-pat dedasi ir su Kuba, kurios katalikiszkoji hierarchija yra amerikanizuojama. Nėgana, kad Kubos ir Porto Rico apasztalizaczių delegatu tapo paskirtas arcvyskupas Chappelle isz New Orleans, bet ir į vaktuojanczias vyskupijas pradeda siųsti amerikiszkus kunigus. Teip, isz trijų neseniai iszventintų Kubai vyskupų: Pedro Gonzales Estrada, Manuel Orue ir Bonaventure Broderick, szis paskutinis yra amerikiecziu.

Aleksandras Dowie, kuris szventvagiszka! apsigarsino pranaszu Elijzsiuz III ir buvo atvažiavēs į New Yorką atversti jį į savo mokslą, jau kertina isz tē kraustyti, nieko nenuveikęs. Už tą visiszką nepasisekimą kaltas Dowie'o liežuvis. Mat, pranaszas Elijzsiuz III tuojuas isz pradzių, padilgintas laikraszczių kritikos, teip neskaiszczius žodzius vartuoja savo kalbose, teip visaip pliovojo ant savo prieszininkų, kad New Yorkiecziai nenorėjo to klausyti ir itikėti, kad tai tikrasis pranaszas Elijzsiuz tokį bobiszką liežuvi turėtų...

Girtuokliai, dziaugkitės!

Belgijos sostapilyje Bruksellėje (Bruxelles) susitvėrė nauja kompanija spiritui varyti isz... isz... isz žmogaus mėszo! Mokytų vyrų patirta, kad 100 kilogramų (8 pudai suvirszum) tos medziagos duoda 9 litrus (kvortas) spirito, tai yra kone tiek-pat, kiek duoda bulvės (roputės): 100 kilogramų bulvių duoda 11½ litro spirito.

Pirmutinį fabriką tam spiritui varyti kompanija įkurė mieste Trochau, netoli Dresdeno. Spiritas teip padarytas nieku nesiskiria nuo spirito isz bulvių ar

javų. Taigi dziaugkitės, girtuokliai! Zinosite nors dabar, kad javams net ir visame sviete neuzderėjus, spiritą vis-gi bus isz ko padaryti! —d—

Reikaluose Kongregacijos.

Atsilazukimas į draugbrolius kunigus.

Giliai atjauzdami reikalingumą kuoveikiausio pagerinimo Amerikos lietuviszku pradėdamų mokyklų ir podraug gerai žinodami, juog to be sutarimo visos lietuviszkos katalikiszkos visuomenės neatsieksime, mēs lietuviszki kunigai, kurie buvome 27 d. Spalnio ant keturiasdeszimetės Pittstone, Pa., nutarėme apszarstymui to reikalo suszaukti visutiną lietuviszų kunigų suvažiavimą. Sulyg musų, atsakancauziausia vieta tokiam suvažiavimui bus Pittsburg, Pa., laikas — pabaiga ateinancziuo mėnesio. Taigi kviecziamo visus konfratrus atvykti į susvažiavimą, kurs atsiliks Utarzinke, Lapkriczio 24 d., Pittsburge, Monongahela Hotelyje, ant 3 po piet. Tikimės, kad visi kunigai, kuriems rupi lietuviszų mokyklų reikalai, ant to susirinkimo pribus ir savo patarmėmis prisidės prie lengvesnio iszriszimo to svarbaus Amerikos lietuviams klausimo. Ypatinai — netik mums, bet, tikimės, visiems kitiems kunigams — bus malonu matyti ant susirinkimo: P. Abromaitį, pirmutinį užmanytoją lietuviszkos kongregacijos; kun. A. Miluką, pradėtoją kongregacijos (Szeveicarijoje); kun. M. Krawczuną, turintį praktiszką patyrimą su zokoninkėmis-mokytojomis, ir kitus kunigus, kurie nuo senesnio laiko neszojosi su užmanymu kuoveikiausio įsteigimo lietuviszkos kongregacijos, kaip kun. S. Pautienių, kun. J. Sutkaitį ir — apskritai imant — visus kitus, be jokio isziminio, su kuriais visais tikimės pasimatyti paskirtoje dienoje Pittsburge.

Su broliszku pasveikinimu

Kun. J. V. Kudyрка
Kun. V. Varnagiris
Kun. V. Matulaitis
Kun. M. Szedvydis
Kun. J. Kuras
Kun. A. Kaupas
Kun. J. Zilinskas.

Pabandyk porą WAUKWELL - CZEVR RYKU dėl vyrų, po \$3.50, ant pardavimo pa Ben Friedman'o gerai žinomą

Unijos Czeveryku Sztorą
153 Grand st., arti Bedford ave., B'klyn, N.Y.
DIDI PASKYRA AMBRELIU.

Daugiau kaip
30 metus iszmcigintasi
Dr. RICHTERO
wiesam ewielal žinomas

"ANKER" (Inkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gydulo med

**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tl.**

ir wisoktu Rheumatizsku
skaudejimu.

at 25c. ir 50c. pas wius
aptekorius arbs pas

J. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Patemijimai.

Jeigu žmogus paklysta, o kitas jo klaidą nurodo, tad doras ir išmintingas žmogus klaidą pataiso, arba bent tyli. Bet yra žmonių, ką stengiasi „atsiskirti“ — ir tuomet stato skiauterę ir galanda snapą prieš daiktus, kurie su nurodyta klaida arba pakeltu klausimu jokio susirizimo neturi. Teip, pernai vienas vyskupas (žiūrėk „Žvaigždė“ 1902 m., p. 376) persergerio straiķierius prieš socialistus, o d-ras Szliupas, priešišęs tai nė iš szio nė iš to ant savęs, atsakė vyskupui, kad generolas Smith kankina philipiniecius, o Rathbone apvogė Kubos pacztą; p. Karvojus užmetė bedieviams, kad gadina prastus žmones, o įsirdęs velionis Maczys „atrėžė“, kad kunigai kaziruoja; p. Kasulaitis pasakė, kad tautiečių susivienijimas ant XVI-to seimo turėjo delegatą nuo ne-esanzinis kuopos Thorp, Wis., o p. Mikolainis atsikirto: girdi, iš Thorp, Wis., nė vieno žmogaus ant seimo nebuve. . . .

Galima palaikyti už šenklyvą daiktą, juog tos politikos griebėsi p. Stagaras savo „Viltyje“. Męs jam prikiszome, kad padavė netikras žinias apie „Motinėles“ seimą, o jis mums atsako, juog... iszkaitė Szenandorio „Herald'e“, kad „Žvaigždė“ kraustysis į Shenandoah. Tai tau: męs apie „Motinėles“ seimą, o jis apie „Žvaigždės“ kelionę. . . .

Ir sznekek dabar su tokiu žmogumi!

Europos inteligentai tokiuose atšikimuose tai dar nors tyli savo organuose: klaidos netaiso, bet vis gi pataisymą siunczia kitam laikraszcziui. „Varpas“ iszbiaurojo „Žinyציą“, p. Ukiszkis ant iszbiaurojimo davė asztrią repliką, kurios organas Lietuvos inteligentų nepriėmė ant savo skilčių, bet vis-gi nenumetė į gurbą ir prisuntė ją „Dirvai-Žinytui“ (žiur. priedą prie 4 num. to laikraszczio). Darbas, tiesa, nelabai gražus, bet vis-gi ne visizskai biauirus: balso nors neatėmė. . . .

Petrapilės „Kraj“ teip nesiiglia. Laikosi jis regimai politikos: quod scripsi, scripsi (ką parasziau, parasziau) ir mano rasztas turi buti teisingas. Patalpino jis 36-tame numeryje neteisingą korespondenciją plymouth-izskio Amerikeiczio apie Amerikos lieuvius. Tuojau po korespondencijos pasirodymui tapo „Kraj'ui“ nusizstas klaidų atitaisymas, kurs pataisė greicziau gurbo dūgną, nekaip skriaudas,

padarytas daugeliui ypatų neteisinga korespondencija.

Toks „Kraj'aus“ darbas yra netik negražus, bet stacziai neetiszkas.

-a-k-

Naujos Knygos.

Antanas K. . . as. **SOCIALIZMO SILP-
NOS PUSES.** Atspauda isz „Dirvos-
Zinyno“ NNo. 3 ir 4, 1903 m. Autoriaus
kasztais. Shenandoah, Pa. V. J. Szliako
spaustuveje, 1903, p. 72.

Szita knygutė yra paraszta apszvietiesiems žmonėms, apszpažinusiems gerai su socialistų mokslu. Sumusztas joje yra teip vadinamas „moksliszkas“ socializmas, kurio dabar laikosi pasekėjai Karolio Marx'o po visą sviėtą. Prastas žmogus ras brosziuoroje daug neaiszių arba nesuprantamų daiktų. Mums rodosi, kad mažai suprantamai yra iszaiszkinta ir sumusztą, pav., Marx'o teorija virszvertybės. Kas apie teoriją paraszta, viskas gerai, bet, mums rodosi, butų mažiau galvos laužymo, jeigu autorius butų placziau paaiszkines, ką reikia suprasti po darbo vertybe ir darbo galybe. Sztai, jeigu atsimjisme, juog Marx žodziais „darbo galybė“ vadina tikrą vertybę žmogaus darbo, o žodziais „darbo vertybė“ užmokesni, kurį darbininkas gauna nuo darbdavio, ir žodziu „virszvertybė“ skirtumą tarp tų dviejų ruzių, tad teorija bus aiszi kiekvienam žmogui. Priviedziojimas Marx'o kabalistiszku žodzių apsunkina tiktai supratimą viso dalyko. Jeigu toliau atsimjisme, kad tėvas moksliszko socializmo tvirtina, buk kapitalistai moka darbininkams už jų darbą tiktai tiek, kiek yra butinai reikalinga jų užlaikymui (kas ne yra tiesa), ir kad tokiu budu jo kalboje „darbo vertybė“ reiszkia „daiktus, butinai reikalingus darbininko užlaikymui“, tad tuojau pasirodys visa silpnybė garsios kadaisiai teorijos, — pasirodys, kad remiasi ji ant prasimanyto pirm 50 metų ir seniai jau atmesto „gelezinio istatymo užmokesnių“.

Neziurint vienok ant sunkumo iszguldymo, knygutė yra labai svarbi, ir verta palaužyt ant jos galvą. Zeceriszku klaidų, apleidimų ir perkreipimų mažai.

Jonas Brazys. *Isz musu praeities* (1892—1896). Darbininko — vilniecio atsiminimai. Londone 1903 m., p. 16. *Varžytines.* Londone 1903 m., p. 16.

Naszlys. Karalius (Apsysaka). Dievas ir Karaliai (Evaldo pasaka). Londone 1903 m., p. 16.

Darbininku Kalendorius 1904 metams. Londone 1904 m., p. 64.

Yra tai naujausejie iszleidimai Lietuvių Social-Demokratų Partijos. Ne-reikia sakyti, kad visos tos knygutės parasztytos partijaliszkies siekiams ir kad socialistų klaidos jose atkartotos su vaiksizku įsitikėjimu socialistiszkiems autoritetams. Kalendoriuje skaitome sziaus minėtinus žodzius:

„Ką daryti su jais (klerikalais)? Užmuzsti — neuzsimoka, vistiek visų neuzmuzsi, nes jų yra daug. Reikia griebtis kitokių vaistų. Paniekinti reikia juos, szalintis, niekur nepadėti, neduoti rasztų, nors ir atliekamų, neplatinti jų. Reikia szalintis tų visų, kurie priguli prie tų judoszių — klerikalų kompanijos, kurie raszo tenai ir nenustoja rasze, zinodami, ką daro.“

Rodcsi, isz tos mažos isztraukos skaitytojai gali persitikrinti, juog musiszkliai socialistai yra pilni fanatizmo ir — neiszminties.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Naujai prisiraszė prie Susiv. L. R. K. A. sekancijos ypatos:

Prie 30 kuopos, Scranton, Pa.:

Magdė Aponienė.

Prie 21 kuop., draug. szv. Petro ir Povilo, S. Boston, Mass.:

Domininkas Maszkauckas
Magdalena Szaulienė.

Prie 15 kuopos, Chicago, Ill.:

Petronelė Budrikaitė.

Prie 4 kuopos, draug. Vysk. M. Valancziaus, Shenandoah, Pa.:

Juozas Suszincas.

Prie 5 kuop., draug. szv. Rožancziaus, Shenandoah, Pa.

Ona Szilkeviczienė
Anelia Barauckienė
Rožė Zdzancienė
Marė Sakaviczienė.

Prie 31 kuopos, Mahanoy City, Pa.:

Ona Drignaiczutė
Antanas Marczuilionis
Katrė Marczuilionienė
Jurgis Kuczauckas
Elzbieta Kuczauckienė
Ona Kuczauckienė
Juozas Budreviczia
Katrė Vrocziškiūtė
Alena Kundrotienė

Katrė Arauckienė.
 Prie 13 kuopos, Baltimore, Md.:
 Jonas Jokantas.
 Prie 7 kuopos, Pittston, Pa:
 Jonas Pokszta
 Marė Lukoszevicziene
 Mikolas Dzemida
 Marcelė Dzemiene
 Petronelė Gramiėnė
 Viktorija Pucilauckienė
 Stasys Levickas
 Liudvikas Varanavicia
 Teresė Varanaviciene
 Liudvise Jenuškevicziene
 Jurgis Azukas
 Antanas Smelstorius
 Mateusz Smelstorius
 Jieva Smelstoriene
 Kazys Skuczcas
 Marė Skuzcienė
 Antanina Smelstoriene
 Marė Vitkauckiute
 Povilas Sandarga
 Agota Sziuderaitiene
 Antanas Draugelis
 Jonas Mazurkevicia
 Katrė Mazurkeviciene
 Jonas Macziulskas
 Marė Macziulskienė
 Antanas Leonavicia
 Mateusz Toluba
 Kazys Baryla
 Juozas Jenulevicia
 Agota Jenuleviciene
 Antanas Dailida
 Mare Dailidienė
 Florijonas A. Czernauckas

Centr. sekr. J. Kasulaitis.

Sažiniszkas tevas.

Tulas Amerikos mokslainė mokytojas nuo vieno isz savo mokintinių tėvo apturėjo sekantį laiszką:

„Melszcziau godotino tamstos, idant mano sunui ant ateities daug lengvesnes skaitlines uzduotumet. Sztai paskutines buvo: „Jeiga keturi alaus galionai sutelpa į 32 bonki, tai kiek reiktų bonkių devyniems alaus galionams?“ Per visą vakarą su visa savo szejmyna lauziau savo galvą ir jokiu budu tų skaitlinių iszriszti negalėjau. Mano sunelis pradėjo net verkti ir apreiszkė, juog ant-rytojas į mokslainę ne eisęs. Ką tu-rėjau pradėti? Privalejau nupirkti tą patį vakarą devynis galionus alaus, kuris mą daug kasztavo, ir paskui visą į bonkas perlieti. Perliejus, sunus bonkas suskaitė ir užsiraszė. Nežinau, ar tas

teisingai iszejo, ar ne, kadangi pilant į bonkas daug iszsiliejo. Meldziu tamstos ant ateities panaszias skaitlines uzduoti vandeniu, nes akus pirkti jau negalesiu.“

Kokis czia yra kalba?

Alio Dzio! kaip fylini?

Ol rait!

Ką vorkini?

Mufinuosi.

O kur?

Czia ant antro stryto į tą naujaji hauzą.

Didelis Balius

ant naudos lietuviszkos Bažnyczios Newark, N. J., atsibus dienos laike 26 Lapkriczio (November) 1903 m., an Birkenhauer & Baumanno salės, South Orange ir Morris Ave. 47

Tikietas — 25c., moterims ir merginoms dykai. Pradžia 10 val. iszryto.

REIKALINGAS

geras duonkepis,

mokantis visą savo darbą. Mokestis nuo 12 iki 15 dol. Meldziam atsizsaukti ant szio antraszo:

46 E. Grincius
 178 — 1st St., Elizabethport, N. J.

Temykit, Lietuviai!

Auko pilka dėl merginų, su 15 deimartinių akmenelių, iszrodo vertės 50 dol., prekė pas mane \$1. Puikus pypkis, pargabatas isz Prancuzijos, su sidabrine rinkute, 75c., tris pypkės už \$1.75. Sidabrinis gražus kiseninis peilis, ant kriauių abiejų pusių iszdrozinėtas New Yorko miestas, 50c., tris už \$1. Czysto perlo plunksna 25c., auksinė plunksna, kurią su atramentu pripilęti kiseniujie gali neszioti, 50c. Peczėtis amžinasa, su kuriuom gali atsipausti ką tik nori, 50c. Knyga dėl iszsimokinimo isz notų per save gerai grajyti, \$1. Popierų gromatomis raszty, visokių gatunų, 8 tuzinai \$1. Pinigus galima siųsti kaip kam szpuola.

GEORGE BARONAS,

2011 Carey Alley, S. S. Pittsburgh, Pa

Ar raszai kur gromatas?

Jeigu teip, tai pas mane gali gauti visokios popieros gromatomis. Rasite su visokiomis gražiomis kvietkomis ir su gražiais paveikimais ir su visokioms dainelėmis ir su visokioms paveiksiais. Tuzinas 50c.

Popieros su iszleidžiamomis kvietkomis, labai gražios, viena 15c.

Abrozėliai, ant paveiklo altorėlio, iszleidžiami. Vidų matyti szv. paveikalai. Po 15c. Szilkiniai abrozėliai po 15c., szilkinės pavincavonės po 15c.

Agentai gauna didelių pelnų.
 W. UKMANN, Bx 14, Sta. W., Brooklyn, N.Y.

Klausykite! reikia Tamstoms ka oorinta nusipirkti, geriausiu daiktu? Jeigu teip, tai kreipkitės pas tautietį

JUOZA MATUTI
 112 GRAND STREET, BROOKLYN, N. Y.

Asz padidinau savo krautuve, kurioje galite gaut visko, kaip: Driegeorelių, kokiu tik ant svieto randasi, teip sieninių kaip ir kabomų. Visokių lenocų, aukšnių ir pauksnetų, o ir sidabrinų. Aukšnių žiedų, kokiu tik kas nori. Spilky, kompasų, visokių instrumentų, armonikų ir cilindrių dėl grajinamų maszinukų. Maszinukų dėl raszymo gromatomis. M o n g k n y g a ir visoki prietaisų dėl darymo sztukų. Istoriszku knygu k c k i o t i k randasi lietuviszkų kalboj. Puiki maldaknygiu, dideliu ir mažu, ir visoki abrozėliu. Puikiu popieru dėl raszymo gromatu, su pavincavonėmis, padabomis ir kvietkomis. Kas velytu sau isz ausgzczienu minėtu daiktu parsitraukti, tai tegul prisiunčia gromatoje 5 centus markėn, o aptures puiku kataloga, kokio dar lietuviszkoje kalboje nesiranda, o kuriame yra visas apraszta apie košnį tavorą. Kas pirks, tas nesigradys, o gaus geresnį tavorą, ne kaip pas kitus.

Raszykite gromatas ant szitokio adreso:
**JOS. MATUTIS, 112 GRAND ST.,
 BROOKLYN, N. Y.**

SERGANTIEMS

Gvarantuojama pilna iszgydyma.

Pasiekmingiausiai gydan visokias paeleptas ir pavirzines ligas, kaip antai ligas szirdies, plauzies, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimus, stipna amtinis, dvasiszka nusilpima, lytiazkas silpnybe, szerisima, svetlimas, vėzi, blyksne pas motorą, kraujavimas ir tt. Neryu ligas, poudagra, reumatizma dusibina, paralyzius ir tt. Praxalitus pūms, zydas gimdymu ligas, vliaktis sutinimas etc. Neraziskas ligas gydan su pagule geriausiu elektrizku prietaisu.

Iztytaszku dailiu ligas iszgydan per keleta dienu. Krauju užnosėjimus, odos ligas, venenas begima, žaidas gerkeje ir burnoj, nosy, akys ir ausys, netikima vyriakumo, lyzciu nusilpima ir tt. gydan lempuokimais, lempuokimais ir gvarantuojama pilna iszgydyma. Chromatiskos ligos yra mano specialusis skumtas. Gydytojo svetartis. Nuo dugnos iszgeraminavimas ligos ir jo iszgydytas — tai yra mano pridarytas.

DR. LANDES

Hospitalinis specialistas.

134 E. 24-ia ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakare, Nedeloms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negalinti asazbiki atilankyti, gali paraszyti laiszka; butiniai reikalavimai paciento institucijoms.

Szauku visokiose kalbose. Turis praktika Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital. Direktorius Mediciniszko Instituto.

Dr. L. Landes persikraustė nuo 1 Aprilio į
132 E. 24 STR., NEW YORK
 arti Lexington Ave.

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ — THE STAR

the only Lithuanian publication in New York, New Jersey and New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

at

223 ROEBLING STR., BROOKLYN, N. Y.

All communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

223 ROEBLING ST., BROOKLYN, N. Y.

SUBSCRIPTION \$2.00 A YEAR.

Rates of Advertising:

One inch once..... \$0.50
 One inch one month..... \$1.00
 One inch per year..... \$10.00

Savaitinis Laikraštis

„ZVAIGZDE“

išsaina kas CZETVERGAS. — Kasztoja ant metų \$2.00, i užmarį \$2.50.

Korespondencijas ir laiszkus su pinigais adresuokit:

ZVAIGŽDE

223 Roebling st. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 408 WILLIAMSBURG

Už korespondencijas ir apgarsinimus „Zvaigzdes“ redakcija neatsako.

Korespondencijos.

Scranton, Pa. Žydas Berelis Atlas, kurs buvo apskundęs draugystę sv. Stanislovo už uždėjimą ant jo karcaizmos boikoto ir provą praloszė, užsimokejo 360 dolerių kasztų ir apskundė draugystę isz naujo. Sako, kad su juo yra susidėję kiti Providence'o žydai. Dabar Berelis turėsiąs 20 liudininkų, mat draugystėje esą nemažai žydbernių, ką už stiklą alaus gatavi laizyti kojas žydui, kuris litados dauzydavo be ceremonijų jų žandus.

Ona Navickienė berinkdama anglis ties geležinkeliu nepajuto, kaip atėjo trukis. Vagono ratai nuvažiavo jai abidvi koji.

Pirm poros metų nekoksai Pranciskus Sidaravicius patėmė zia sziubią su Monika Jurkiute. Dabar atvažiavo isz Lietuvos Sidaraviciaus pirmoji pati ir savo vyrą patupdė i szaltąją už dvi-patystę. Sidaravicius su antra paczia turėjo porą vaikelių. Aszarų netruksta.

Vienas vaikinys pavogė savo draugui Forest Cityje septinis szimtus su viszum dolerių ir isziuntė juos savo szvogeriui i Lietuvą. Kad jo nesuimtų,

jis kvitas isz paczto atvežė i Scranton'ą ir paliko pas Simaną Milaszauską. Ne-reikia sakyti, kad i kelintą dieną po to pateko i cypę. Vyrai, nelaiykite pinigų namie, kiek uždirsbite, neszките bankon. Vagių, tykojanczių jųsu pinigų, netruksta nekur.

Isz Lietuvos.

Isz Pilviszkio. Pilviszkiuose dar vis nėra ramybės — dar vis verda kova tarp vietinės inteligencijos ir neinteligencijos. Kilo ta kova sztai isz ko. — Pirm 5 metų buvo czia tik vienas gycytojas — p. Stasys Matulaitis, pagarsėjęs tuo, kad gydo silpnai. Žydai atvira isz jo juokdavosi: „oi, Joze, ką tu pas jam eini: jis iszmano nedaugiau, keip Naglanas (Pilviszkių filszierė, žydas).“ Ypatingai nelaiminga buvo jo praktika su gimdancziomis moteriszkemis. Tas dalykas teip visiems buvo zinomas, kad, jei vyras su paczia nesutikdavo, tai vyro prieteliai tyczia patardavo jam parvežti „i krikstynas“ daktarą Matulaitį. — Vienok szejp d-rą Matulaitį visi Pilviszkiei ir pilviszkieciai mylėjo: žydai ir kaimieciai — užtai, kad jis buvo pigus; visokios senės (kaimo akuszerkos), filszierės, burtininkai ir visokie „užaded-tojai“ — užtai, kad jis nedarė jiems konkurencijos ir nekiek neardė jų praktikos; žentai — užtai, kad prie jo nebrangios pagelbos lengvai persikeldavo i dangaus karalystę ispsykusios jiems vuoszvės ir paczios, i kurių vietą galima buvo paimti kitą paczią ir gauti dar vieną dalį ir dar vieną kraitį. Bet ypatingai mylėjo jį vietinė, teip sakant, proto aristokracija: gaspadoraicziai, iszėjė nors pusantros kliasos, rasztininkeliai, kromininkai, kriauziukai ir tt., žodžiu sakant — visi skliurai, kurie neszojo juodą apikaklę, visi kaimo tinginiai ir dykaduoniai, kurie neajutė didelio patraukimo prie sunkio rankų darbo, o savo protu duonos užsidirbti neįstengė. Mat szita „inteligencija“, szita proto aristokracija, užsiėmė platinimu po Pilviszkių apygardą „lietuvystės“. Bet „lietuvystė“, pagal jų nupasakojimą, buvo tai nevisai tas-pats dalykas, kuri po tuo vardu reiktų suprasti, t. y. noras iszkelti lietuvų tautą, noras sutraukti i kruvą visus mūsų tautiszkus darbininkus ir bendrai darbuotis visiems ant Lietuvos labo. Jų lietuvystė buvo tai... „kova su didžiaisiais Lietuvos ir visos

žmonijos prieszais — kunigais, kova už sutrupinimą tų sunkių nelaisvės panczių, kuriuos užkrovė ant žmonių sprando Kristus ir Bažnyčia“ ir tt. ir tt. Kovą už teip ypatingai suprastą lietuvystę vedė jie teip pat ypatingais budais: ne-užlaikydavo pasnykų, n'eidavo iszpašinties, bažnyczią atlankydavo tikta vasarą ir tai tokiu budu: baigiantis sumai, jie visi drauge isz d-ro Matulaiczio gyvenimo (gyveno jis priesz-pat bažnyczią), eidavo per szventorių, graziomis lazdelėmis pasiramsciuodami ir garsiai juokaudami, ir stodavo ties jėjimu i zakristiją. Czia teip pat garsiai juokaudavo, užkalbindavo merginas, o kartais siauzdavo ir stumdydavosi, koliai nepasibaigdavo suma ir koliai žmonės nepagiedodavo „Szventas Dieve“; tada toji dievobaimingoji kuopelė traukdavo i koliją instituciją, kur isstroszkę žmonės gali savo troszkimą nutildyti... (d ras Matulaitis turėdavo grįžti namon, nes tada pradėdavo ateiti lignoniai). Matydami tokį apsiėjimą, senesniejei kaimieciai niurnėdavo: „tai tu žiurėk — kokie tie mūsų lietuviai! Mat, kokia jų lietuvystė! Kad-gi jau nė tėvai snargliams nepažiuri su rykszte, isz kur kojos dygė, nė kunigai per pamokslus nepadraudžia!“

Bet kam gali senių niurnėjimas rūpėti?

Tai-gi visi d-rą Matulaitį mylėjo. Tiesa, buvo žmonių, kurie dršo skustis, kad nuo daktaro esą galima reikalauti gero gydymo; vienok visiems, kaip jau nurodėme, d-rą Matulaitį mylint, nieks jų neklausė. Kad tu nori tikrai iszsigydyti, tai važiuok i Kauną, Eidkunus arba ir i patį Karaliauczių — nieks nendraudžia, o isz Pilviszkių visai nesunku ir nebrangu tę nuvažiuoti; o teip dar geriaus: jeigu apsirgs tavo ispsykusi vuoszvė ar pati, tai nuo kaimynų bus koku neparvežus jai daktaro; na, o kad parveszi Matulaitį, tai visiems burną užimsi: juk ant kaktos neparaszta, katras daktaras geresnis. Be to, visa kaimo ir miesto „aristokratija“ visur gyrė d-rą Matulaitį kaipo geriausią gydytoją...

Tai-gi visi d-rą Matulaitį mylėjo ir tikrai gailėjosi, kada valdzia nutarė iszsiųsti jį ant 3 metų i Rusijos gilumas už užsiėmimą lietuvystės dalykais (uz ką įsakmu — nieks czia tikrai nežino: per kratą pas d-rą Matulaitį sznipukai nieko draustino nerado) Iszvažiuodamas, daktaras M. parkvietė i savo vietą isz Namiescio d-rą Grinevyczių. Szits emė nuo ligonių brangiaus, bet gydė geriaus.

Jokios „lietuvystės“ neplatino. I bažnyčią nė jis pats, nė pati nė eidavo, bet tikėjimo neišjuokė ir prieš jį neko-vojo. Trejiems metams praslinkus, iš Rusijos grįžo į Pilviszkius ir d-ras Matulaitis, bet jau su pacia ir dveju vaiku: Vilniu ar Peterburge apspacziavo. Žmonės sneka, kad neapsiėjo čia be szkio-tokio incidento: kada garsius musų krikščionystės griautojas stoji su savo iszrinktąja priesz kunigą užsakų paduoti, tai kunigas, nežinodamas, kad priesz jį stovi tokio mokslo vyras, pradėjo egzaminuoti jį isz katekizmo: ir pasirodė, kad musų mokslinczius neturėjo nė tų elementariszkių apie krikščionystę žinių, kurių reikalaujama nuo „paduodanczių ant užsakų“! Kunigas porutę pavaręs ir liepęs nors su trumpiausiu katekizmu apsipazinti.... Na, ir keikęs tada nelaimingasis „kandidatas į stoną moterystės“ visus kunigus ir visus Bažnyčios įstatymus!....

Kaip tų butų nebuve, galų gale p. Matulaicziui nusisekė „įstoti į stoną moterystės“. Pati jo lenke, iszmokus; tik bobauti („koszerkaut“, kaip čia sako), zšiep — nė vidutinių mokslų neišėjusi. Delko jis ją paėmė, sunku pasakyti!....

Taigi d-ras Mat. parsivežė paczią ir du vaiku. Laimė butų buvusi pilna, jei d-ras Grinevczias butų kur isz Pilviszkių tuojaus iszsidanginęs; bet ans to nedarė. Ar buvo padaryta sutartis, kad d-rui Matulaicziui parvažiavus, d-ras Grinevczias turi trauktis — nieks čia tikrai nežino. Prasidėjo piktumai. Koliai peszėsi — emėsi daktarai — buvo dar zšiep — bene — teip; bet kada szoko kautis ir susilaukusios po 3-czią kudikį daktarienės, tai jau pasidarė skandalų ant skandalų — net Pilviszkių žydai spiaudė: koliojosi ir žodžiais ir rasztais; prie tų ginčzių abi pusės traukė visai paszalinius žmones. Pas d-rą Matulaitį atsitiko krata: tuojaus buvo paleistas paskalas, kad tai per d-ro Grinevczios skundą.... Žmonės laikė tai d-ro Matulaiczio pusę, nes jis pigesnis, tai d-ro Grinevczios, nes jis geriaus gydo; diduma vienok tik spiaudė, tą viską matydama, ir tiek! Kun. Bridzius tacziaus atvirai laikė d-ro Grinevczios pusę ir norėjo, idant jisai liktų Pilviszkiuose delto, kad d-ras Matulaitis, kaip jau sakėme, buvo pragarsėjęs atviru be dievystės platintoju ir net ilgai nenorėjo avo vaikų krikstinti. Pagaliaus abi

pusi suprato, kad abiem daktaram. Pilviszkiuose neišsitetki — reikia vienam trauktis. Taigi susitarė, padarė jie tųpat, ką daro musų kaimiečiai, kada negali susitaikyti, o į sudą eiti nenori: nusamdė meklerius juos sutaikyti (kiti sako, kad tie mekleriai mekliaivo uždųką: tai acziu Dievui, kad dar ir tokių meklerių atsiranda, jei tai tik tiesa). Teip tai per meklerių privadziuojimus abi pusi susitaikė ir d-ras Grinevczias persikėlė į Mariampolį.

D-ro Matulaiczio partija negalėjo atleisti kun. Bridziui už jo palaikymą d-ro Grinevczios pusės: tuojaus apkėlė kunigą įvairiomis begėdiszkonis paskalomis. Neaiszkindamas kitų, paminėsiu tik sztai sztokiają paskalą. Neseniai vienas kunigas pasakė Pilviszkiuose pamokslą apie tėvynės meilę, apie lietuvystę, ir iszaiszokino, kad lietuvystė nėra tai kova priesz krikščionystę, nėra tai sugrįžimas prie pagonystės. D-ro Matulaiczio kuopoje kilo dėl to pamokslu bausis sumiszimas, bausis triukszmas: visi nutarė, kad tai per kun. Bridzius pakurstymą ans kunigas sakė pamokslą apie lietuvystę; sutiko, kad tas pamokslas tapo pasakytas tiesiog priesz jų gabingą kuopą; sutiko antgalo, kad kun. Bridzių reikia už tai „pamokinti“, bet kaip? Čia pasirodė tiek nuomonių, kiek galvų: vieni sakė — paduoti į sudą, bet kiti nurodė, kad sudas neturės čia už ką bausti; kiti norėjo skusti vyliškupui, bet ir tada, be tam tikrų iszrodymų kun. Bridzius kaltės, nenubaustų. Didžiausia ir labiausiai patriotiszka dalis, tėvynės meilės apimta, nutarė: kad kun. Bridziui reikia tik stacziai gerai kailį iszdirbti, ir su tuo savo noru teip nesislėpė (ar gi gali toks karsztas patriotizmas ilgai tyleti ir užsislėpęs tunoti?), kad į Pilviszkius atvažiavo žandarai, tyrinėdama — „kokia čia gyventojų dalis nori iszsmuzti kita gyventojų dalį, už ką, kada ir tt.“ Tuomet „Matulaitiniai“ labai iszsigando ir nutilo....

Kuo tas viskas pasibaigs — nežinia; tiek tik žinoma, kad Pilviszkiuose verda kova, kad nėra ramybės....

J. Teisutis.

Pamatyti ženklina įtikėti. Teip yra ir su atjautimu. Kad jausite, kaip skaudėjimai, nuo reumatizmo arba ko kito, isznyks, vartojant garsųjį Anker Pain Expeller, tad ir jūs, kaip pulkai kitų, įtikėsit į jo maczjimą ir busit linksmi. sc. ir 50c.

† *Isz Seinų.* Rugsėjo 11 d. numirė kun. Mateusz as Sztrimas (Strimaviczia), Seinų kapitulos pralotas ir buvęs Dvasiszkos Seminarijos profesorius. Numirė umai nuo apopleksijos, Kalvarijoje, budamas kelionėje į Seinus, kur dienoje jo szv. patrono turėjo buti apvaikszcziuojamos sukaktuvės 40-ties metų jo profesoriavimo prie klierikų Seminarijos. Velionis pralotas, Sztrimas, buvo gimimu isz kaimo Kekszty, Griszkabudzio parap., Suvalkų gubern. Mokinosi drauge su savo jaunesniuoju broliu Elizeuszu (kuris teip-tat buvo Seinų kapitulos pralotu ir Seminarijoje profesoriumi ir da tik ketviri metai kaip numirė) Mariampolės gimnazijoje, paskui Seinų seminarijoje, pagalios Dvasiszkoje Akademijoje Varszavoje, o isz čia perkėlus Akademiją į Peterburgą, czion ją pabaigė su laipsniu Teologijos Magistro. Pabaigus Akademiją, iszsyk tapo paskirtu už profesorių į Seinų Seminariją, kur ir iszbuvo per 40 metų, szguldinėdamas „Moraliszkąją Teologiją“ ir szv. Rasztą. Beprofesiaudamas, susilaukė pakėlimo į kanauninkus, o paskui ir — į pralotas. Kaip profesorius a. a. pral. Sztrimas buvo mokininių mylimas ir laikomas už vieną isz geresniųjų Seinų Seminarijos profesorių. Ypacz labai užimancziai iszguldinėdavo „Moraliszkąją Teologiją.“

Buvo teip-tat a. a. velionis pralotas paveizdingu kunigu ir linksmu, visų mylimu draugysteje žmogumi. Lietuvyste jis literatiszkais kokiais darbais, nors buvo mokslo žmogumi, neužsiplėnė, nes da kitokia tada dvasia putė, kuomet jis mokinosi ir kuomet pradėjo viešą gyvenimą. Atsiradus gi lietuvystei, diduma jo energijos drauge su jaunyste jau buvo nuplaukus: sunku buvo pradėti senatvėje mokinti lietuviszkai!

Vienok savo tėvynę jis mylėte mylėjo: niekadus jis nepasirodė prieszininku naujos dvasios, neslopino, teip kaip tuli kiti, lietuvystės, tik mokino jaunuomenę atsargumo. Paskutiniuose laikuose savo prielankumą lietuvystei parodė, paaukraudamas 200 rublių jos reikalams.

Tikiuosi, kad kiti a. a. praloto M. Sztrimo mokininiai, arcziau jo gyvenusieji, daugiau ką apie velionį paraszys. Asz-gi tą trumpą paminejimą baigsiu krikščioniszku atsidusėjimu: „amžiną atilsį teikis duoti tai gerai ir prakliniai dusziai, Vieszpatie!“ D.

VESTALĖ.

APYSAKA ISZ LAIKU KRIKSCZIONIU PERSEKIOJIMU.

Pagal Ionkibę.

(Tęsa.)

— Na tai eik ir jiems pasakyk, juog aš visiems liepiau tuojaus eiti gulti, o tu eik į atrium'ą. Aš šiandien da svečių laukiu. Tu tę jį palauksi, bet jeigu kartais atsigultum, tačiau jauskie ir kad mane prikeltum.

— Tavo prisakymas bus išpildytu — atsakė Ceronius ir jau rengėsi išeiti, kad tuomtarpu senatorius da užklausė:

— O mano draugai ar buvo?

— Teip buvo, bet aš pasakiau, juog tavęs namiej nėra.

— Gerai padarei, tačiau mą gaila, juog esu priverstu jiems meluoti, nes tai seni draugai pagal urėdų ir geri prieteliai; o ar sykių su jais mą prisiejo neprieteliumi kailį karšti. Bet šiandieninis jų pas mane atsilankymas ant mano galvos butų galėjęs nelaimę užtraukti. Žinoma, butų viens iš dviejų, ar ištrėmimas ar mirtis. Žinai, ką aš turių ant mislių? Tau tik vienam galiu pasakyti, nes po vienu stogu užaugova, o sykiu ir prazilova.

— Senatoriau, prie tavęs ir apie vergiją pamiršau — perkirto su sąšaromis akyse Ceronius ir šluostydamas veidą dadurė: Kad norėtum Romai galbut laimingesni laikai prisitintų.

— Tylėk! Ceroniau, tikėk mą, juog daug geriau pasislėpusiam be sąžinės išmetinėjumų gyventi, negut ant kraujais aplieto sosto sėdėti. Su noru dėl abelo no šiandieninį savo buvį pašvęščiau, bet nekuomet savo garbės. Tie kurie nori mane išaugštinti, mane išsyk girtų, bet netrukus viskas persimainytų.

— Prefektas Petronius Secundus teipgi buvo ir su neuzsiganėdinimu pasitraukė — dadurė Ceronius.

— Gal but, bet Petronius yra aštriausiu ciecoriaus neprieteliu, bet kohortai prie Domiciaus labai prisirišę, už kokias tai mylistas, kurias jis jiems suteikia..... Bet dabar eik jau, Ceroniau, atmink prisakymą ir mane apleskie, kadangi jaučiuosi labai nuilsusiu. Ant senatvės rupestys bei įvairi vargai visą energiją nuo manęs iščiulpė.

Po vergo išėjimui, senatorius vėl į senobinius mąstymus įpuolė. Paskui vėl pasiėmė manuskriptą į rankas, bet netrukus akis pasuko į klepsidrą ir su toku kietumu į ją žiurėjosi, tarsi pavienius grudelius joje butų skaitęs. Pamaži miegas jų užgule, akis užmerkė ir ant stalo galvą parėmė. Gana ilgoką laiką snaudė, bet umu laiku išbudo ir, keldamasis užsisnaudęs, tarė:

— Jau vėlu, liampa gęsta. Geriau padarysiu, jeigu atsigulsiu. Matomai jie šiandie jau nepribus..... Gal but kas nepasisekė, bet apie viską rytoj dasizinosiu.

Po tų žodžių paėmęs liampą perėj į artimajį kambarį, kad štai atrium'e išgirdo kažinkokius žingsnius.

Netrukus pas jį įėjo Ceronius ir tykum balsu tarė:

Svečiai pribuvo, vyras ir dvi moteriški.

— Atvesk juos čia! Dvil! Kiek jau aš žinau, tai juok Kornelija viena tapo užkasta, tai kas do viena butų toji antroji?

Tuomtarpu įėjo vestalė laikydama už Pariso ir Fabiolos. Ant jos veido paskutinių dienų kentėjimai buvo matytis; išbalusiu ir sumenkus, vos galėjo paieiti. Viskas, kas buvo, iki tam laikui, kada duobėn tapo įmesta, jau pasirodė tik vienu sapnu, ir, norint lektikoj šiek tiek atsigaiivino, tačiau apie šį atsitikimą nepajiegė klausti, nes lupos da buvo sukepusios ir liezuvis mažai klausė.

Vos dabar ranka veidą patyrinus tykum balsu užklausė: — Kame aš esu?..... Ar tai tai tu esi tobulingas vyre, kuriam privalau iš širdies už išgelbėjimą padėkovoti?

Nusiramink, seno prieteliaus dukte, ir atsilėk. Tavo veidas da nečioja tą baimę, mirtinus pėdsakus, kuriais privalejai žengti, kur buvai žudoma — tarė senatorius ir prie tų žodžių paėmęs ją už rankos, į kedę pritraukė ir pasodino. Ant tos pačios pasodino kedės, ant kurios jisai pats visą vakarą mąstymuose sėdėjo.

Paris nedrįso arčiau prisitinti, bet prie durių pasilikė. Jis tuokart buvo tokiu laimingu, kad gėdijosi ir pamislyti, juog toji vestalės padėka jam priguli. Tuomtarpu prie Kornelijos vėl umas apalpimas artinosi. Senatorius manydamas, juog ji su jausmais gėdos teip labai tur kovoti, jis uždėjo jai ranką ant galvos ir tarė:

— Pakelk galvą, Flaviaus dukte, neprivalai gėdintis; gėda lai apnyksta neticsingus tavo teisdarius, kurie tave nekaltai ant mirties apsudijo.

Kornelija nutvėrė jo ranką ir prie savo lūpų priglaudė.

— Tai tu mane išgelbėjai? — užklausė antru kartu.

— Aš tik pagal savo išgalės padėjau; bet štai čia yra tavo išgelbėtojas, kuris dėl tavęs ir persiduoti norėjo.

Po tų žodžių Kornelija norėjo pasikelti, o idant į Parisą arčiau priejus pasizūrėti, bet netekus spėkų krito į kedę.

— Eik—gi arčiau, Parisai, — tarė patricius.

Jam prisitartinus, akiesmirksnyj jame pažino tą netemišką, kaip jį manė, buvusį šventinyčioj prie jos gelbėjimo sutvėrimą ir su nuostaba užklausė:

— Kas tu esi, sakyk—gi, stebėtinus sutvėrimė?

— Vargingas vergas, buvusis gladiatorius, kurį kadaisai nuo mušij išgelbėjai, bet šiandien gelbėtojas.

— Kas jau nebutum, mą du sykiu mano gyvastį išgelbėjai, nerandu savyj žodžių, kad tau padėkovoti.

Bet Paris jau daugiau padėkos nereikalavo; jo diktoka ranka Kornelijos rankoj tik drebejo ir neapsakomos laimės spindulys jo nuliudusį iki šiam laikui veidą apšvietė. Jis dabar apie pereinat savo nelaimes ir vergus jau pamiršo, už tą vieną laimės valandėlę, visa savo gyvastį butų atidavęs.

Patricius pasizūrėjęs į linksmą Pariso veidą, suraukė kaklą.

— Mano vaikeli — tarė — tau reikia atsilėti, eikš paskui mane. Gaila mą, juog vergės nė vienos neturiu, bet kaip matau, tai Paris apie viską pasirupino.

Tai pasakęs, pirmu kartu, į Fabiolą pasizūrėjo ir matydamas ant jos galvos baltą juostelę, sušuko:

— Kaip tai? Ar tai dvi vestali buvo užkasę? Aš tik vieni ir tai Flaviaus dukterei pasislėpimą pažadėjau!

Ant tų rustų žodžių, vargingoji Fabiola dėl baimės, idant kartais jos atgal, į šventinyčių nenuryty, užsikabino už kaklo Kornelijai, o Paris tuomtarpu pradėjo aiškinti, kokių bu du jis ją prie kapo atrado ir nenoromis su savimi privalejo pasimti.

— Ji privalo grįžti į šventinyčių — prabiljo senatorius. Teisybė, neesu aš per daug karštu Vestos garbintoj, bet vis—gi kaip nebutų negaliu daleisti, idant vestalė delei kokio tai kapriso savo prisiegą lautyty.

Tuomtarpu Fabiola pasidrąsino ir, atsistojus prieš patricių, atsišaukė tais žodžiais:

— Senatoriau! į tuos prakeiktus murus jau nekuomet aš negrįšiu! Tę patsai ciecorius naktimis valkiojasi, ugnį užgesina, paskui vestales apskundžia. Pertau jau aš daugiau nenoriu ir matyti tų jauslingų draugijų, kurios, norints gana tvirtai apie Kornelijos nekaltybę persitikrinusios, tačiau su panie-

ka ir abejone į jos mirtį žiūrėjęs, ir kad mane priešai mano norą norėtum atgal nusiųsti, dievaitės tarnystą vistiek aš pametu. Lai tuokart mane sudėgintų, arba kaip Nazarietiečius amfiteatran įmestų, tačiau sau gyva manęs neužkastų.

Laikę jos kalbos senatoriui širdis suminkštėjo ir jau su visiška ramybe, paėmęs ją už rankos, prabijo:

— Rytoj tavo giminės ir kunigai įieškos tavęs; kuogreičiausiai užtatai grįžk į šventyničių. Aš pats tave nuvesiu ir pasa kysiu, juog ant kapinyno apalpusią radau.

— Kunigės misljs, juog aš numiriau — sušuko Fabiola — o giminių jau jokių neturiu. Motinos jau seniai nėra, o tėvas antrusyk apsidėgęs, likosi Pannonijoj prefektu ir apie mane visiškai nesirupina. Nieko pasaulėj neturiu, apart prietelkos Kornelijos su kuria norints kraštan svieto eičiau.

Su tais žodžiais Fabiola verkdam, nusiėmė nuo galvos baltą juostelę ir numetus ant grindų sušuko:

— Ne, niekadoss jau jos neneišiosiu!

Paskui užsikabino Kornelijai ant kaklo ir pro verksmus pradėjo kalbėti:

— Drauge, mano motin, užstok, užtark už savo vargingąją Fabiolą!

— Ne, ne! neskyrkit mudviejų — tarė Kornelija, žiurdama tai į Parisą, tai į patriciū.

Gladiatorius, matydamas tą keistą rėgyklą ir girdėdamas Fabiolos sujudinančius jam širdį žodžius, savo dvasioj prisiege, juog Fabiola į šventyničių jau neprivalės grįžti, paskui patylomis tarė senatoriui:

— Atleisk jai, ji mažai jau ir omenės turi, o kad kartais ji ir sugrįžtų, geletų mus da išduoti.

Tasai Pariso paaiškinimas senatoriui antsyk pertikrino, tačiau visiško atsakymo savyj da negalėjo surasti. Mergaičių vargas ir jame pagimdė meilę ir prielankumą, pertat ramiu balsu prabijo:

— Per naktį, misljiu, šep teip gausim rodą. Matai padėjimas gana pavojingas. Dabar eikita šę. Abi esata nu-nuvargę ir refkalaujata atsiliso. Norints mano priėmimas ne-labai puikus, bet geriau neišsigaliu, darau viską, kaip išgaliu.

Su tais žodžiais jiedvi nuvedė į miegstubę, Ceroniui prisakė padaryti šaldinančio gėrymo ir pats į fablinum sugrįžo, kame Paris vis da stebuklinguose mąstyimuose maudėsi, Senatorius nutvėręs jį už peties, neužganėdinančiai prabijo:

— Tos mergaitės kaprisai gali da mą kokius nebutniekius pagimdyti..... Bet ką daryti.

Ir perėjęs porą sykių per kambarį, dadurė:

— Pas mane ilgai slėptis negali, pirmiausiai, juog labai lengvu budu gali apie tai dasigirti, o antras dalykas, mano garbė prie to visko nedasiliežia..... Esu didelėj neramybėj; kad Kornelija nebutų Flaviaus dukterimi, seniai jau apgailė-staučiau, juog pas save į namą be jokio aptiurėjimo priėmiau.

— Jeigu su tuom sutiksi — tarė Paris — aš jiedvi pasiimsiu su savimi ir apie prieglaudą jau pasirupjisiu.

— Kas dabar vėl? Jiedvi pasiimti! Kiba tau sapnuojasi. Paskui vaikščiodamas po kambarį pats į save kalbėjo.

— Gražus it Apollo, Kornelija jam dėkinga..... Ne, ne, butų tai beprotystė, kad šiaudus prie ugnies zertum.

Po tų kalbų vėl prieš Parisą sustojo:

— Kokią-gi prieglaudą dėl jūdviejų ant mislių turi?

Yra tai namas — atsakė gladiatorius — tulos dievobai-mingos matronos, kuri su noru priims.

— Kaip vadinas?

— Krikščionė ir.....

— Kodel jos negali pasakyti? Gal mislji juog aš esu kokių spekuliantų?

Paris matė priežastį, juog Tulliolės namo jam nesinorejo pasakyti. Jis galėjo daugybę ypatų į nelaimę atvesti, bet vėlg patriciaus tobulybė jam apsiėriškė atsakančia delci užlaikymo to visko slapybėj, pertat atsakė:

— Jos vardas Tulliola. Našlė, buvusi Markaus Tulliaus moterė.

— Marką aš gerai pazinojau, sykiu ir senate sėdėjoja.

Tokiu budu pasakyk jai, idant rytoj vakare ištikimą vėgę atsiųstų, kuriai tiedvi mergaiti aš galėčiau pavesti..... Bet dabar eik jau meldžiu tavęs, esu labai su tais užsiėmimais nuvargęs.

Pasiėmęs greičiausiai Fabiolos nuometą bei juostelę nuo grindų, teip kad patricius to visko nematė, Paris galvą linktelėjo ir drauge su afrikaniečių senatoriaus namą apleido. Arti Palatino su juoduoju draugu persiskyrė ir, aplenkęs vėtabliu m, prie Palatino tilto pasuko.

Oras buvo dušnuss. Aušrinė užtekėjus visas žvaigždėles savo šviesa temdė, sykių apreiškdamą artymą saulutes užtekėjimą. Ant gatvių da nieko nebuvo ir mirtina tyla viešpatavo. Paskendęs mąstimuose, Paris pribuvo ant tilto ir nekuri laiką į Tiberio geltonas vilnis žiūrėjosi. Paskui išitrauke iš po penulės vestalės nuometą ir baltą juostelę, nuometą užmeant medžių krumo, išsiplėtojusio tarpe tilto piliorių, o juostelę pakabino ant grotelių ir greitai nuo tos vietos pasitraukė. Atsilolngęs atgal pasižiūrėjo ir stačiai į Tulliolės namus nusidavė. Tuomtarpu saulutė visoj savo grožybėj iš po kalnų išsirito ir visą Romą spinduliais apliejo. Vėgai jau visi buvo ant kojų, bet Tulliola da miegojo. Paris pirmiausiai nusidavė į arenarius, kame Sekstus su nekantrybe buvo jo laukęs.

Patricius pripratęs prie tamsumos da ištolo šaukė:

— Sveikas, Parisai, na, kaip nusidavė?

— Viešpats Dievas padėjo; prieš keletą valandų Kornelija duobę apleido.

Sekstus išgirdęs tuos žodžius, prisirtino prie Pariso ir ašarodamas suspaudė jam ranką.

— Nedekavok mą, nes jau gana daug ir teip padėkavonių aplaikiiau — tarė jisai ir pradėjo apie savo buvusį darbą ir gelbėjimą nuo pat pradžios pasakoti.

Abu ilgą laiką tylėjo. Nusiblaivęs patricius atngalo atsiliepe:

— Stebuklingu Dievo surėdimu viena diena iš savo nuodemųjų nusivaljisiu ir nusikratysiu nuo šios pasaulės rupesčių..... Rytoj Klemensas suteiks mą šv. Krikštą ir sykiu suvienjs moterystės ryšiu su ta aniuoliška ypata, kuri mą ant žviesybės ir amzinios teisybės atvėrė takelį ir pagimdė manj švenčiausius troškimus. Rytoj Flavonija mano moterimi bus ir tą aplinkui mane tamsumą, tose olose, į gražiausj rojų permainys. O kokių aš kamu buvau tuokart, manydamas, juog tik turtai ir žemiškos laimės žmogų gali padaryti laimingu. Da-bar savo persitūkrinimo visiškai antron pusėn pasukau ir norints esu vargšu bei praradęs šlovę, tačiau dušios ramytė džiaugiuos ir jau Domiciui dabar nepavydžiu nė turty, nė garbės, nė valdžios.

— Ar kaipo Flavonijos vyras tą požeminį gyvenimą aplesi? — užklausė Paris.

— Ir ku-gi aš eičiau? Aš tai vargšči mergaitėi nei prieglaudos niekur neatrasčiau. Bet cicorius jau pasenęs ir žmoniškai sprendziant, jis pirmiaus manęs galės da numirti. Jeigu-gi po jam geresnis cicorius užstotų, mažam galėčiau atgauti visus savo turklus, kadangi prieš tėvynę ir visą kraštą, aš niekuom da neprasikaltau. Bet jeigu persekiojimas ilgiau da tęstus ir mus čia galėtų surasti, tuokart sykiu numirtumėm ir sykiu amtiname Viešpaties pribuvime apsigyventumė m.

(Tolius bus.)

Sumažintos knygų prekes:

Norėdami išparduoti visas užsilikusias mūsų spaudos knygas, ant didelio nuozimozio numažinome prekes:

Žodynėlis angliskai lietuviszkas.....	20c.
Žodynėlis lietuviszkai angliskas.....	40c.
Gyvenimas palaiminto Klemenso.....	20c.
Leugvos lekcijos angliskai lietuviszkos.....	10c.
Zydo pakuta.....	10c.
Knyga apie hypnotizmą.....	50c.
Majuvka.....	5c.
Lėdas gerų darbų.....	5c.
Apasztalystės maldos dievmaldystės.....	8c.
Atlankymas SS. Sakramento.....	20c.
Knyga taisyklios.....	10c.

Adresuokit: „Bažnyzios Tarnas“, 36 James St.
Waterbury, Conn.

Naujiena!

Rusiszkoji Destiliuota Degtine „VARPAS“.

savo tobulyste aplenkia visas kitas firmas, užlaikancias nedažytą degtinę, ir savyj turi naturalizšką baltąjį dažą. Per mediciniską skyrių pripažinta sveikiausia ir geriausia sergantiesiems.

Destiliarna Newark, N. J., o krautuvė 100 Rivington st., New York.

Krautuvėj teipogi atsiranda rusiszkoji importuota arbata firmos K. C. Popovo.

I visus miestus siunčiam expresas.

Apart visoko krautuvėj da galima gauti koniaką ir kitokius vynus.

RUSSIAN - AMERICAN RECTIFYING COMPANY
100-RIVINGTON ST., NEW YORK.

Vienatinis katalikiszkas Lenkiszkai — Lietuviszkas Bankas.

TAUTIETI:

Ką nori remti, savuosius ar svėtimus žmones? Jeigu savuosius, nusidnok pas

A. Grochowski & Co.

298 Bedford Ave. (arti Grand St.),

BROOKLYN, N. Y.

Szirkortes į ir isz Europos už žemiausias prekes. Siuntimas į seąą krajų pinigų, teipogi jų iszmainymas ant by kokių.

Visokius dalykus ir reikalus, prigulinczius advokatams, atliekam kuopuikiausiai, kaipo kraujų teip ir Amerikoj.

Mūsų Bankas jau 22 metu gyvuoja, kas gali liudyti apie to atsakantį vedimą.

Meldžiam adresuoti:

A. GROCHOWSKI & CO.,
298 Bedford Ave., Brooklyn, N. Y.

MIKOLAS GANO, Artista Maliorius.

Mano dirbtuvėje dirbsi paveikslai tiktai aliejinėmia farbomis ir pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puiku portretą, te prisiuoczia man savo photographią, kuri gali buti kad ir mažiukė, ant bleskės nutraukta, bile aiszki. Drapanos gali buti permaintyos pagal asabos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunčziu bā rėmu į krajų. Mano dirbtuvėje turiu daugelį mūsų didvyriū portretu kaip tai: Vytauto, Adomo Mickevicziaus ir k. ant pardavimo.

Tautiecziai! Nesiduokit save bile kokiam fuszzeriui apgaudinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie saviszkiu, kuris yra tikras artistas ir jau tukstancziai lietuvių jo puikiais portretais puozsia savo namus.

Eszydami pas mane teip adresuokit:

Mikolas Gano, 129 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduodam szirkortes ant visų greicziausių laivų už pigiausių prekę. Esu utvirtintu agentu ant linių, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siunčziame pinigus, kuriuos jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Mūsų kantoroje galite susiszekėti lietuviszkai ir lenkiszkai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų gelezinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir iszinti gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak.

Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

Sekanczius knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.

Dogmatas apie pragarą 15c.

Trumpi atsakymai ant užmetinėjimu priesz Religiją 20c.

Iuzguldymas Lioretan. Litanijos 35c.

Juoku Knygėlė 25c.

Pasalapcziai Gyvojo Rožancz. 25c.

Socializmo ateitis, apysaka 40c.

Dvi Seeserys, apysaka 40c.

Gaunamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS

1031 So. 5-th str. Philadelp h

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cherurg

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczijų,

OFISO VALANDOS.

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po pietų

Nuo 6 iki 8 vakare

Telephone 3997 Spring.

KNYGOS

gaunamos „ŽVAIGŽDES“ spaustuveje.

Maldų Vainikėlis.

Naujai atspausdinta, tinkamiausia Amerikos lietuviams maldaknygė, nes apimt priitaikintų maldų padaryta taip, jog ją galima nesiziotis ir brusloto kiseniukij. Prekė 25c., 30c., 75c. ir 80c.

Kataliku Bažnyčia ir mokslas.

Pagal prof. Žahną parąšė kun. A. M. Milukas. Yra tai knygutė, kurioje trumpai o aiškiai išsiziseta daugelis kėblu klausimu apie sutikimą Kataliku Bažnyčios su mokslu. Shenandoah, Pa., 1901 m. Prekė 15c.

Stacijos arba Kryžiaus kelias.

Parengta kun. Burbos savo parapijonams, kad jie prideranciai mokėtu apyakszezioti Stacijas. Plymouth, Pa., 1897 m. Prekė 10c.

Pamokslai apie Šv. Sakramentus.

Parąšė kun. A. Bortkeviczius. Telpa joje išsiziskinimas visu Sakramentu, 18 gražiū pamokslu. Shenandoah, Pa., 1901. Prekė \$1.00. Su aparais \$1.25.

Rankvedis senoviszkos Istorijos.

Knyga II. pagal Fisherį ir kitus parąšė kun. A. M. Milukas. Shenandoah, Pa., 1898. Prekė 40c.

Žemaičiu Vyskupystė.

Parąšė vysk. M. Valanczauskas. Laida II. Shenandoah, Pa., 1897 m. Knyga turi 247 puslapius, ant kuriu telpa platos aprazytas Žemaičiu Vyskupystė. Prekė \$1.00.

Antanukas.

Apyaksa B. Pruso. Iz lenkiszko vertė Selimas. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 15c.

Paskutinės miszios.

Lenkiszka parąšė Jonas Lada. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 20c.

Gražiū žmoniū pamokslai.

Parąšė kun. Tatare. Szioje knygoje yra daug labai dailiū, užimancziū apyaskėliū. Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė 60c., ant geresnės popieros — 75c.

Dzukiazkos dainos.

Yra tai rankius dainu, dainuojamu Dzukioj. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 60c.

Trumpi atsakymai ant užmetinejimu pries religij.

Parengta kun. Kaulakio. Joje telpa daug aiskiu atsakimu užpulantiems ant katalikiszko tikėjimo. Shenandoah, Pa., 1899 m. Prekė 20c.

Dogmatas apie Pragarą.

Parengta kun. Kaulakio. Szioje knygutėje suprantama yra išsiziskintas faktais dogmatas apie pragarą, kaip iz gyvenimo szventuju, taip ir iz svietiszkos istorijos. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 15c.

Paslaptys Gyvojo Ražanczius.

Parengta kun. Kaulakio. Szioje knygelėje telpa paslaptys arba Tajemynczius Ražanczius ir budas kalbėjimo taip vadinamu Gyvojo Ražanczius. Chicago, Ill. Prekė 25c.

Izguldymas Loretaniszkos Litanijos.

Parupinta kun. Kaulakio. Yra tai išsiziskinimas Litanijos Panelės Szvencziusios gražiūse pamokskėliūose ant kiekvienos dienos Gegužio mėnesio. Shenandoah, Pa., 1899. Prekė 30c.

Istorija Szventa Seno ir Naujo Instatymo. Parupinta kun. Kaulakio. Yra tai bibliaz-

ka istorija nuo pradziūs svieto iki apgarsini-
mu ant svieto. Kristus mokslu. Shenandoah,
Pa. Prekė 50c.

Rankvedis Senoviszkos Istorijos.

Pagal Fisherį, T. Gazeu ir kitus, parąšė kun. A. M. Milukas. Knyga I, Shenandoah, Pa., 1897 m. Szioje knygoje yra aprazyti svarbiausi nusidaviniai Rytū szalies vieszpatyszciū, su 14 paveiksėliū. Prekė tiktai 50c.

Medegā tautiszkaiz vaistininkyste.

Parąšė Dr. J. Basanavicius. Szioje knygoje autorius apraszo daugelį ligū, atsitinkan-
cziu tankiausiai tarp lietuviū, padnodamas tu
ligū vardus lietuviszkoj ir lotyniszkoj kalboj,
dant palengvinti lietuviams susipratimā su
svetim'aucaiziais gydytojais. Pradziūj knygos
telpa du autorius paveiksliū. Shenandoah,
Pa., 1898 m. Prekė tiktai 40c.

Lietuviszkaiz trakiszkos studijos.

Parąšė Dr. Basanavicius. Yra tai tyri-
nėjimas apie lietuviū tautos pradziū. Shenan-
doah, Pa., 1898 m. Prekė 60c.

Lietuviszki Dainiai pradziūje XIX szimt- mezio.

Parąšė Jr. Jonas. Yra tai aprazyimas
apie gabiausius lietuviszkus dainius pradziūje
perito anziaus. Shenandoah, Pa., 1898 m.
Prekė

Medega Simano Daukanto Biografijai.

Parengta kun. A. M. Milukas. Yra tai
platus aprazyimas gyvenimo musų garasū
rasztininko S. Daukanto, su 14 paveiksėliū.
Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė \$1.00.

Populiariszkas rankvedis fizikos.

Lietuviams parupino P. Neris. Yra tai
išsiziskinimas daugelio gamtiszko apaireisz-
kimu, su daugeliū paveiksėliū, palengvinan-
cziu supratimā aiskinimo. Shenandoah, Pa.,
1899 m. Prekė 75c.

Botanika.

Parąšė kun. A. Pabrieža. Yra tai didelė
knyga, kurioje autorius apraszo visokius Lie-
tuvoj auganczius žolynus ir medzius, paduo-
damas ju vardus lietuviszkoj ir lotyniszkoj
kalboj, kur tie žolynai auga ir kaip jie izrodo.
Shenandoah, Pa., 1900 m. Prekė \$1.00.

Padėjimas lietuviū tautos Rusu viesz- patystėje.

Maskoliszkoj kalboj parąšė grovas Le-
liva. Autorius szioje knygoje izrodo masko-
liszkos valdzios nelabumą apsiėjime su lietu-
viais. Shamokin, Pa. Prekė \$1.00.

Lietuviszkaiz angliazkas žodynėlis.

Parąšė kun. P. Saurusaitis. Yra tai vien-
tatinis lietuviszkaiz-angliazkas žodynas, ku-
riame rasite tankiausiai vartojamus ir reika-
lingiausius žodzius. Waterbury, Conn, 1899 m.
Prekė 75c.

Angliazkaiz-lietuviszkas žodynėlis.

Parąšė kun. P. Saurusaitis. Yra tai toks
pat žodynas, tiktai pirmiaus sustatyti angliz-
ki žodziai. Prekė 50c.

Prozaiszki rasztai kun. A. Burbos.

Szioje diktokoj knygoj telpa daugelis labai
gražiū ir linksmū apyaskėliū. Jas skaitydami
lietuviai gėli linksmai ir naudingai praleisti
laikā. Nauja laida, tomas I. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 80c.

Prozaiszki rasztai kun. A. Burbos.

Tomas antras. Prekė 50c. Ant geresnės
popieros — 60c.

Pajauta.

Parąšė Bernotavicius. Puiki apyaksa iz

ietuviū gyvenimo 14 szimtmetyj, arba paiai-
ga stabmeldystės Lietuvoj. Shenandoah, Pa.,
1898 m. Prekė 60c.

Anima Villa.

Parąšė Marū Radzeviciūtė. Yra tai labai
graži apyaksa iz gyvenimo iastremtoju i Si-
byriū. Shenandoah, Pa., 1898 m. Prekė 75c.

Tvanas.

Parąšė garsiausias dabartiniam laikui ant
svieto rasztininkas H. Sienkevicius. Yra tai
puiki apyaksa iz laikū karės Lietuvoj ir Len-
kijos su Szvėdais. Tomas I. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 80c.

Tvanas.

Tomas II. Ta pati knyga, tiktai tās tomo
pirmojo. Prekė \$1.00.

Duonos įieszkotojai.

Parąšė H. Sienkevicius. Szioje knyge-
lėje dailiai aprazytas atvykimas tulo lietuviū
i Amerika, ir vargai, kokie ji czia patiko.
Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 35c.

Valdimieras.

Apyaksa pagal kun. A. Schmidta. Iz-
vertė kun. M. Milukas. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 25c.

Du Broliai.

Czia aprazyta susitikimas laike kovos
dveju broliū, iz kuriū vienas tarnavo masko-
liū kariūmenėj, o kitas turku. Shenandoah,
Pa., 1897 m. Prekė 30c.

Lietuviszkos pasakos.

Surinko Dr. J. Basanavicius. Szioje knygo-
je telpa 200 senoviszku pasaku. Shenan-
doah, Pa., 1899 m. Prekė \$1.50.

Keturi metų laikai.

Parąšė Kr. Donelaitis. Gražiomis eilėmis
aprazyti keturi metų laikai: pavasaris, vas-
ra, ruduo ir žiema. Shenandoah, Pa., 1897 m.
Prekė 40c.

Kankinimas katalikū Lietuvoje.

Parąšė Akmeninis. Knygutė paskirta
lietuviszkiems teatrams, aprazanti Kražiū
skerdyne. Plymouth, Pa., 1893 m. Prekė 20c.

Lietuviszkos kanklės.

Aprazyimas apie senovės lietuviszkas kan-
kles, su paveiksliū žmogaus graijancziū ant
kankliū. Shenandoah, Pa., 1897 m. Prekė 15c.

Lietuviszkas albumas.

Izleido kun. A. Milukas. Telpa jame pa-
veiksliai praklinesniu lietuviszku rasztininku,
typu ir geresniu vietu. Shenandoah, Pa.
Prekė 50c.

Lietuviszkas albumas.

Izleistas kun. A. Miluko. Laida II. Telpa
paveiksliai istoriszku vietu Lietuvoje, lietu-
viszku namu, izdarbiū. Shenandoah, Pa.,
1900 m. Prekė 50c.

Lietuviszkas albumas.

Dalis II ir III. Telpa jose paveiksliai apie
50 lietuviszku rasztininku ir žemesniu vyrū.
Yra teipogi lietuviszki tipai ir nekurie pa-
veiksliai iz lietuviszko skryiaus ant Paryžiaus
parodos. Shenandoah, Pa., 1900m. Prekė \$1.25.

Juoku knygelė.

Surinko J. K. Telpa joje daugybė juoku,
labai naudinga knygelė-dėi praleidimo link-
smai laiko. Shenandoah, Pa., 1900m. Prekė 25c.

„Žvaigždė“ pirmo meto kasztuoja \$1.50,
spardyta — \$2.00.

„Žvaigždė“ antrojo meto kasztuoja \$1.50.

James J. McGinty

Laidotojas lavonu ir balsamavotojas prie lietuviszkos parapijos Brooklyne.

Laidojo
ant
visokių
Kapinių

Parasmo karietas ant szermenu, veseliju ir kitnose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po

72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str.
Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena į naktį.

Telephonas: 559 Williamsburgh.

Adresal Centraliszko komiteto Susivienijimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

Prezidentas: Kun. V. Kudyрка, Box 46
Edwardsdale, Pa.

Vice-Prezidentas: J. Lauraitis, 94 No. Plum
All., Shenandoah, Pa.

Kasierius: K. Radzevicius, Shenandoah, Pa.
Sekretorius: J. Kasulaitis, 61 Church street,
Pittston, Pa.

Kasos globėjai: Kun. B. Zindzius, Elizabeth,
N. J.; J. Zemaitis, 305 So. Jardin str.,
Shenandoah, Pa.

Knygius: kun. M. Szedyvidis, St. Casimir's
Church, Pittston, Pa.

Dvasiazkas vadovas: kun. A. Kaupas, 14 The-
odore str., Scranton, Pa.

Angszanciausias sudas: A. Danusevicius, Ma-
hanoy City, Pa.; J. Lukszia, Mahanoy
City, Pa.; M. Motiejunas, Luzerne, Pa.;
J. Mekiasz, Shenandoah, Pa.; J. Lopata,
Wilkes Barre, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

Box 338	I. Miluszauskas,	Forest City.
	Stanislovas Poteliunas,	Plymouth, Pa.
	Povylas Gaiztauskas,	Mahanoy City, Pa.
24 7th Str.,	L. K. Karalius,	
825 Columbia ave.	M. Schermis,	Baltimore, Md.
107 Berry St.	Mikolas Miskunas,	Brooklyn, N. Y.
22 Hartford str.	J. Macziulaitis,	Newark, N. J.
165 Ferry Str.,	J. Rabiksuckas,	Newark, N. J.
64 So. 2nd str.	A. Kozlovskis,	Brooklyn, N. Y.
788 Shelly str.	J. Rikteraitis,	Pittsburg, Pa.
67 James str.	S. P. Tananeviczia,	Waterbury, Conn.
3944 So. Morgan st.	P. Blauzdziunas,	Chicago Ill.
Box 19		New Philadelphia, Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o ne-turi pinigų, lai kreipsis prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokejimu. Raszyk tuojaus ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

Schneider Bro's

Lietuviszki Kraucziai
296 GRAND STR.
BROOKLYN, N. Y.

SIUTAI ant orderio geriausiai ir pigiausiai atliekami.

Geriausia vieta visame Brooklyne.

Galit sukibalbeti lietuviszcai.

Dėl kriancziu parduodam geriausios materijos kuopigiausiai, nes perkam tiesiog isz fabriko. Neužmirszkit tikrajį vietą pas

Schneider Bro's

296 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau

BANKA

kuriuje galite saugiai uždēt savo pinigus, eipogisizmanau pi-nigus visu žemiu.

AGENTURA

visu laiviniu kompanijiu ir geletinkelio ti-kietu. Szipkortes į ir isz Europos.

Teipgi siuncsiu pi-nigus i visas dalis

svieto ir iszduodu vekselius ant visu didinju miestu Europos.

Bankas Europoje,

Hamburge: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

Stebetina progai!

Vaikams prie miszių sukni-os geriausia kaszmiro su puikum pamuszalu už

\$3.50

Kamzios 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCZIAI \$16.00 ir dau-giaus. Kunigiszzkos sukni-os \$12.00 ir augszciaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszciau. Palto extra \$20.00 augszciau.

BORNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

"ZMIJECZNIK'AS"

Jeigu turi REUMATIZMA, GALVOS, SPRANDU, STRENU, KAULU SKAUDEJIMUS — teipgi jeigu skauda vidurius, turi nesveikas kepenas arba kraują užnuodytą — tuom laik imk EGIUTERRO No. 1, nes szitas vaistas yra kuonopasekmingiausias nuo skaudėjimo viduriu, lyg dang drugį, priepuolį ir gripą.

Trajaną teipgi gali ganti aptiekoje A. G. Groblaucko, susidencianczis isz 3-davyneriu visokių augalu ir žoliu. Ją pripazįsta kaipo geriausią tarp visų kitų trajanku.

Aptiekovius A. G. Groblauckas, kaipo seniai praktikoviusiu savo apielinkėj, jau yra zinomas tarp musu tautos Amerikoje, kuris visada patarnauja atskancanziai pas jį nusidavusiems ligoniams. Apart to, kaipo senas tyrinetojas ligu, gerai jas jau pazį.

Taigi budamas negalėje arba teip kokiam neramume, kreipkis prie jo.

Adresas:

A. G. GROBLEWSKAS

111 MAIN STR. PLYMOUTH, PA

Pulkiausias lietuviszkas

Hotelis

Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipu, po deszine ranka, einant į miesta.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del sveteliu ir labai paranki del tu, kurie atkelaus į Shenandoah, Pa. Apart visokių arieku ir alaus turi didelį zopostą pargabentiu isz Euro-pos visokiu vynu, cigaru, o teipogi priliko visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali ganti nakvynę ir prieteliszką rodą visame. Yra tai vienatine ir puikiusia vieta sielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siuncziu pringus i visas dalis svieto. #

DABININKU VYARDIŲ KRAUTUVE

KOBRE,

85 Grand St. Brooklyn, N. Y.

Skrbybės, Kepurės, ir Czeverykai Vyriszki drabužiai didziausiam pasi rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal mazesne prekę už mus ant Grand st. padaryt.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczelluno**. Jo sziortas visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užczedyk pinigus ir su drutijk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y

„KATALIKAS“

Lietuviszkas sanvaitinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill.

Kasztuoja ant metu \$2.00.

Norinti uziraszyt, turi adresuoti:

J. M. TANANEVICZE,
3244 So. Morgan st., Chicago, Ill

Tikrai gryna

altoriaus Vyna

— GAUSITE PAS —

Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.

New York'e.

Importuoja jie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

H. VENSKI'O

Harmonia Hall

46 Avenue A

tarpe 3-cios ir 4 tos ulycios

New York.

GERU VYNU, LIKIERU,
ALAUŠ IR CIGARU.

DIDE SALE DEL SUSIRINKIMU ir SZVENCZIU.

BOLIU STALAS ir
BILIARDAS.

Naujausios Knygos:

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amziu krikczionystės, su paveiksleleis, prekė 30 centai.

Pirmutinis ballus — komedija viename akte (dėl teatro), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Idu Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.00.

„Szventosios“ Rossijos mistjofnerial — labai užimanti knyga, vos dabar iszejo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Prekė 75 centai.

SZV. KAZIMIERIUS, drama 3 aktuose — 10c.

EDGARAS, paraszta kunigo Juodysiams. Kožnas lietuvis tą knygą privalo turėti, nes joje gražus pamokiniai ir iszaiszkiniai sziaudiniai įvairiu priesztikėjimiskiu dalyku. Prekė \$1.00.

Szita knygą galima gauti ir pas kun. Juodyziu, rasant ant szio antraszo: Rev. Dr. Juodyzius, St. Joseph's Church, Walnut St., Oshkosh, Wis.

Prie visu Lietuviu, Moteriu, Vyru, Jaunu ir Senu Amerikoje.

Garasia profesorius Ed. C. Collins, gydotojas, prietelis beturcziu, gelbetojas sergancziuju nuo skausmų, kuris jau tukstanzciju ypaty auo mirties iszgelbėjo,

AUKAUJA

kiekvienam sergancziam savo vieningai, nauja ir geriausi gydymosi budu nuo visokių ligų ir savo turtu bei žodziu gvarantuoja

UŽ GREITA IR PASEKMINGA ISZSIGYDYMA „KAD PASVEIKTI“.

Tukstanzcial nelaiminguju aukų, beturcziu ir turtingų žmonių isz visų pasaulės krasztų per laiszkę bėga prie profesoriaus Ed. D. Collins, 140 W. 34 St., New Yorke, kad pabandyti jo naujo ir pasekmingiausio gydymo ligų budo.

Del persitikrinimo ozia paduodam kelis jam raszytu laiskus:

MINNEAPOLIS, PA.

Per 20 metų sirgau liga, kurią įvairus gydotojai gydė, bet nieko negalėjo nuveikti. Jaudamasis jau arti mirties kokiu tai budu laikrasztij radau prof. Ed. C. Collins apraszinimą apie jo naują gydymo buda. Tuojau pas jį nuraszian; po kelių svaiczių mątruputį pagerėjo ir sziaudėn jau visiskai pasveikau.

Profesorius Ed. C. Collins ne tik ką mane nuo ligos iszgydė, bet ir nuo mirties iszgelbėjo. Dėvė, jam užmokėcia už jo stebuklingą gydymą.

T. SHUFNABOVICZUS.

CLARK CREEK, UTAH.

Visiskai mirtinai buvau sergantis, nes turėjau vidurinę ligą. Kencziau neapsakomai. Kiek gydotojams ir aptiekoms iszmokėjau pinigų, bet nieks nepagelbėjo. Nė vienas gydotojau jau netikėjau, bet viena sykį perskacziau aparaszinimą apie prof. Ed. C. Collins, New York. Toliau gyvendama jam parasziau. Tuokart patį persitikrinau, kuom prof. Collins yra, nes po kelių svaiczių jis mane vi-

Rasant pas daktarą, galit raszyt lietuviszkai, ant tokio antraszo:

Prof. Ed. C. Collins.

visiskai iszgydė, Prof. Collins sydyms galu pavadinti stebukiu.

MARY KACZUR,

SILVER LAKE, MINN.

Su dideliu džiaugsmu praszau, juog profesorius gydycios maveszau ir jaunystės spēkas jau visiskai sugrąžino. Turėdama jau per 60 metų, ant sveikatos buvau nupuolus ir krutiškai skaudul turėjau. Ejan pas visokius gydotojus ir nė vienas mą nepagelbėjo. Iszakites laikrasztij apie prof. Ed. Collins, nusidriau pas jį. Profesorius mane nauju budu per du ir puse mėnesio gydė ir sziaudėn jaucinosi netik sveiku, bet, tarsi, ant 20 metų jaunesniu. Su siluom profesorui Ed. C. Collins sudėdu padėkavimą už pagąžinimą mą sveikatos.

JUOZAS SYTHIEL ir pati.

CHICAGO, ILL.

Neturju tiek žodžių dėl padėkavojimo prof. Ed. C. Collins už jo pasekmingas gyduoles ir rodas. Nuo ligos laiko turėjau kryžiu skausmą, kad diti nepajetgiau. Turėjau daug gydotojų, bet viskas buvo veltu. Kožnas gydyciojas mano liga vi kitaip vadindavo ir nė vienas neiszydė. Po savartojimut-gi prof. Ed. C. Collins

gyduolų, antyk mą palengvėjo ir sziaudėn esu sveiku žmogus. Kiekvienam sergancziam pritaru nusiduoti pas prof. Collins.

FR. PIETRAKAK.

ATMINKIT! Juog prof. Ed. C. Collins iszit naujas gydymo budas yra su nieku nesulyginamas ir tik tie, kurie serga, gerai žino apie stebuklingas gydymo ir iszgydymo gyduoles.

DEL VISU! Žmonių ligos sziaudėn baisiai prasiplatė, o tai vis todel, kad perka kokias patentuotas gydycias arba eina pas bent fuszerius gydyciojus ir pas tokius pagelbos melzdžia. Pertat prof. Ed. C. Collins kiekvieną sergantį pas save kviecia ir praszo atsakyti ant azių užklauzimų:

- Ar gerai girdi?
- Ar elni niekna?
- Ar turi neuralgiją?
- Ar tavo liežuvis cistasas?
- Ar odą niekti?
- Ar esi visada nullausiu?
- Ar turi skaudul galvoj?
- Ar per daug szidies muza?
- Ar turi skaudul ausyse ir kryžiu?
- Ar esi neramybė?
- Ar turi puslės ligą?
- Ar sergi ant nervų?
- Ar sergi gumbu?
- Ar lengvai gali dusuoti?
- Ar pilva po valgiu skauda?
- Ar turi sgarines gėlimą?
- Ar turi ant kuno kokius nors papuskus?
- Ar turi serganczią paczią ir vaikus?

Prof. Ed. C. Collins užsiėmimas yra: Kožnam sergancziam rasztu ar asabiskai duoti rodą ir pagal norą visiskai iszgydyti ir atnaujinti spēkas.

Prietelystė, kantrybė, inteligentiszkas, sąjauimas, greitas pritarnavimas, ant galo jo nepraszuomas gerumas, yra priezastimi, juog ne dyka prof. Ed. C. Collins visi priminė

GYVASTIES GELBETOJUM.

Prof. ED. C. COLLINS, 140 W. 34 St., NEW YORK.

Szime laike, kada szaltasis oras prisiartina ir pas mus vieszoti keta, jums prireiks kitokiu rubu pasirupinti, szilteanti, o klausimas yra tas, kur savo pinigus sunaudoti su geriausia pasekme. Eikit pas

"The Oldest and Most Reliable"

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Tai yra vienatija kupezystė visame mieste, kuri jau kone per 50 metu žmoniui iszistikėjimą apturi. Tai tik yra geras liudijimas, ar ne? O musu kupezystė eina szindien geriaus, kaip kada nors, kadangi musu krautuvė didesnė ir mes tavorus didiuose zopostuose perkam, per ką prekės zemos.

Ateik czionai ir pasižiurėk musų crayon portretus po 25c.

Pasižiurėkit musų grocernės tavorus, kuriuos niekur geresnius nerastit.

Aprėdalų tavorų visokio budo parduodam ant prekių, kurios nė vienam nepasirodys per augstos.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIAUSIAS LAIKRASZTIS FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipiniai garsausiu musu rasztininku. — Prekės ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atekirtumknygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir raszyti gromatomas toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

Adam Schulz Son

Karpetu, naminiu daiktu ir reikmeniu

parduodam ant lengvų iszsiderejimų.

Mes iszredysim jusu nama už
\$1.00 ant nedelios.

ADAM SCHULZ SON

267-271 GRAND ST.

Szakinė kupezystė 225 BROADWAY,
BROOKLYN, N. Y.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie uždėjimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sinexiame pinigų į visas dalis svieto pinig. saugoti ir t. t.

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaipo tai.

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko	į Bremą ant Expresso	\$38.00, ant reguliariszko	\$34.00
" "	" " Hamburgą ant Expresso	\$38.00, ant regul.	\$32.00
" "	" " Antverpą	\$34.00, ir į Rotterdamą	\$37.00
Isz Bremo	į New Yorką ant Expresso	\$38.50, ant reguliar.	\$34.00
" "	" " Hamburgo	" " " " " "	\$35.50
" "	" " Antverpo	" " " " " "	\$38.50

Dabar sinexiam pinigų tiesiog į namus.

100 rublių už	\$69.50	50 rublių už	\$26.50,	40 rublių už	\$21.25
80 " "	\$16.00	25 " "	\$13.25	20 " "	\$10.75
15 " "	\$5.15	10 " "	\$5.50	5 " "	\$ 2.88

Dėl artėnės žintos rasyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banką atvira nuo 10 iki 12 adynai.

Lietuviszka Aptieka

— ir —

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galit czion pirkti visus europiszkus neiszdirbtus aptiekos tavorus, teip-pat parsisiandintą

tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas uzsiemims.

Parsisiudzintos tikros lietuviszkos Trajankos,

į lt. 25c., 10 lt. \$5.00.

Didznius kepenu aliejaus vynu su salykla laukinių vyznių ir hypophors, dėl nesveiko kraujo, dėl nusilpnėjusio sutriovėjimo, dėl skilvio padrutinimo ir padidinimo valgio noro, 75c.

Musų pirkėjai pasidžiaugia visų smagumu, kuriuos musu paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacist,

64 Grand St. Brooklyn N. Y.

TELEPHONE CALL 1436 WILLIAMSBURGH